

சுடர்

CHUDAR

கலை
இலக்கியத்
திருக்கள்
இதழ்

கார்த்திகை - 1977

விலை ரூபா 1.00

M.S.S.

வினாக்கள்

ஆஸ்திரேலியா எங்கள்
நாடில்லையா?

1770இல் கப்டன் குக் என்பவரால் தங்களிடம் இருந்து கைப்பற்றப்பட்டு — பிரிட்டனின் நாடாக மாறிய ஆஸ்திரேலியாவை — தங்கள் தாயகத்தை — தங்களிடம் திருப்பிழப்படைக்கவேண்டும் என்று 150,000 ஆஸ்திரேலிய ஆதிவாசிகள் சிட்டி உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்துள்ளார்கள். நஷ்டசடாக 26,000,000,000 டாலர்கள் தங்களுக்கு வழங்கப் படவேண்டும் என்றும் அவர்கள் நீதி மன்றத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

'சா'ப்பாடு

அமெரிக்காவில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 3,500 பேர் இறைச்சி சாப்பிடும்போது புரையேறி — மாச்சுத்தினால் மடிகிறார்கள். நன்றாக மென்று தின்னப்படாத இறைச்சித் துண்டுகள் காரணமாகவே இந்த மூச்சுத்தினால் ஏற்படுகிறதாம். நாற்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட பெரியவர்களுக்கும் நான்கு வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகளுக்கும் இவ்விதமான மரணம் நிச்சுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

ஒன்பது மாதங்கள் - இருபது சாவுகள்

கறுப்பர் இனான்ரவு இயக்கத்தின் தலைவர் ஸ்டெல் பிக்கோ தென் ஆபிரிக்காவின் பிறிற்றேற்றியா சிறைச்சாலையில் காலமானார். முப்பது வயதான பிக்கொவின் மரணம் உலகையே ஒரு கலச்சுகலச்சி இருக்கிறது. கென்னடி மார்ட்டின் லூதர் கிங் ஆதியோரின் மரணங்களுக்கு ஒப்பானது என்று பிக்கோவின்

மரணம் பற்றி வெளிநாட்டு ஏடுகள் கருத்து தெரிவித்துள்ளன. தென்னுபிரிக்காவில் கறுப்பர் இனமக்கள் நடத்தி வரும் விடுதிகளைப் போரில் 1976 மார்ச் மாதத்திற்கு பின்னர் சிறைச்சாலைகளில் இதுவரை 20பேர் மரணமடைந்திருக்கிறார்கள். இருபதாவது சாவுகள் சந்தித்தவர்தான் பிக்கோ.

கடல் நீரில் பயிர்

கவிபோர்னியா பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானிகள் 99% உப்பு கலந்த நீரைப் பாய்ச் சி பார்வையிரிட்டார்கள். இப்பயிரிச் செய்கையில் அறுவடையின்போது கிடைத்த தானியங்கள் மீண்டும் விதைக்கப்பட்டு 100வீதம் உப்புநீர் பாய்ச்சப்பட்டது. இத்தடவை விளைச்சவில் பெருமளவு முன்னேற்றம் காணப்பட்டதாம். ஆராய்ச்சி தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. கடல் நீரில் விரைவில் பயிர் செய்யலாம் என்று கவிபோர்னியா விஞ்ஞானிகள் உறுதியாக நம்புகிறார்கள்.

நாட்டுக்கு நாடு சட்டம் படும்பாடு

மரணதன்டனை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒவ்வொரு விதமாக நிறைவேற்றப்படுகிறது. சிங்கப்பூரில் அபின் கடத்திய ஒருவர் சமீபத்தில் தூக்குத் தண்டனை பெற்றிருக்கிறார். மலேசியாவில் ஆயுதம் (துப்பாக்கி) வைத்திருந்த 13வயதுச் சிறுவன் ஒருவன் மீது கடந்ததிங்கள் மரணதன்டனை விதிக்கப்பட்ட செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது. சலுதி அரேபியாவில் பெண்ணைக் கறபழித்த வெறியன் ஒருவன் மரணதன்டனைபெற்று — பொதுமக்கள் முன்னால் பசிரங்கமாக வெட்டிக்கொல்லப்பட்டிருக்கிறன்.

இருடயர் 4 லட்சம் ரூபா.

சரங்கங்களில் சுமை ஏற்றி இறக்கும் வண்டியில் பயன்படக்கூடிய ஒரு பெரிய டயரை 'குட்டியர்' நிறுவனம் உற்பத்தி செய்துள்ளது. இந்த டயர் 11 $\frac{1}{2}$ அடி உயரமும் 6250 கிலோ கிராம் எடையும் கொண்டதாகும். ஒரு டயரின் விலை 4 லட்சம் ரூபா என்று குறித்திருக்கிறார்கள். உங்களால் நம்பமுடிகிறதா?

அட்டைப் படம்

கார்த்திகையும் மார்கழியும் இந்துக்களின் விரத காலம். கோயில்கள் எழில் கொள்ளும் காலம் இக்காலம்.

நெற்றியில் நீறும்—நிலா முகமுபாய் பெண்கள் உலாவரும் இக்காலத்தில்தான் கார்த்திகைத் தீபமும் நிகழ்கிறது.

சுடர் அட்டையில் — கார்த்திகைத் தீபத்தின் சுடரையும் — விரதகாலத்தமிழ் மங்கை ஒருத்தியின் கண்களில் ஆடும் ஓலிச்சுடரையும் — அழகுற ஒனியமாய் வடித்துள்ளார் கலைஞர் ஹான்.

வள் ஞாவராண்டு 2008

கார் திதை - 1977

சூடர் - முன்று

ஒளி - 8

(கலை இலக்கியத் திங்களிதழ்)

ஆரப்பம்: சித்திரை 1975

வெளியீடுபவர்கள்:

சிலோன் நியூஸ்பேபர்ஸ்லிமிடெ

194 ஏ, பண்டாரநாயக விதி,
கொழுப்பு-12.

ஆசிரியர்: - கோவை மகேஷன்

உதிர்ந்தன இரு மலர்கள்!

தமிழ் எழுத்துவகில் மனம் வீசிநின்ற இரு மலர்கள் உதிர்ந்து தமிழ் மன்னில் வீழ்ந்து விட்டன.

கதை பல எழுதிய இரு ஜீவன்களின் கதை முற்றுப் பெற்றுவிட்டது:

இரண்டு அழகான பேருக்கள் உறங்கிவிட்டன.

நினையாத வேளையில் நிகழும் சாவு இந்த இரு ஜீவன்களைப் பொறுத்தவரை நினையாத விழிகளையும் நினைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறது.

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் இலக்கிய உலகில் ஒரு தனிச்சாதி மலர்.

அழமான சிந்தனைகள்—அழகான கற்பனைகள்—அவரது சாதனைகள்.

இரசிகத் தன்மை இல்லையெனில் உலகில் பூக்களுக்கும் — நிலவுக்கும் — புள்ளி யயில் களுக்கும் பெருமை இருந்திருக்காது.

கனக செந்திநாதன் தமிழ் இலக்கிய உலகில் கணகள் திறந்தபடி நின்று — முழு அழகையும் கண்டுகளித்தவர்.

களித்தவர் என்று சொல்வதைவிட இலக்கிய அழகு வெள்ளத்தில் குளித்தவர் என்று கூறுவதே பொருத்தமானதாகும்.

தமிழ்வாணன் வேறு பட்டவர்.

உண்மைகளைத் தேடித் தன் பேருவை ஓடவிட்டவர் தமிழ்வாணன்.

அவர் கடவுள் அல்ல—ஆனால் அவர் எல்லாம் தெரிந்தவராய் இருந்திருக்கிறார்.

தமிழ்வாணன் ஒரு நூல்நிலையம்—தமிழ்வாணன் ஒரு கலைக்களஞ்சியம்!

கனக செந்திநாதன் தன் பேருவால் நல்ல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கினார் — தமிழ்வாணன் தன் எழுத்துக்களால் நல்ல வாசகர்களை உருவாக்கினார்.

இரசிகமணியின் எழுத்து ஒவ்வொன்றும் மனி என்ற எழுத்தாளர்கள் சுவைத்தார்கள்.

தமிழ்வாணனின் கல்கண்டு ஒவ்வொன்றும் கற்கண்டு என்று வாசகர்கள் படித்தார்கள்.

மனதில் பட்டதை அஞ்சாமல் எடுத்துக்கூறும் துணிவு இரசிகமணிக்கும் தமிழ்வாணன னுக்கும் மதிப்பைத் தேடித் தந்தது.

பெரு மனிதர்களின் தோள்களைத் தடவுவதற்காக எந்தக்காலத்திலும் இந்த இரு மனிதர்களும் தங்கள் மனச்சாட்சியை பெட்டகத்தில் பூட்டியதில்லை.

எழுத்தாளர்களின் வாழ்க்கை என்றும் எதிர்நீச்சலே!

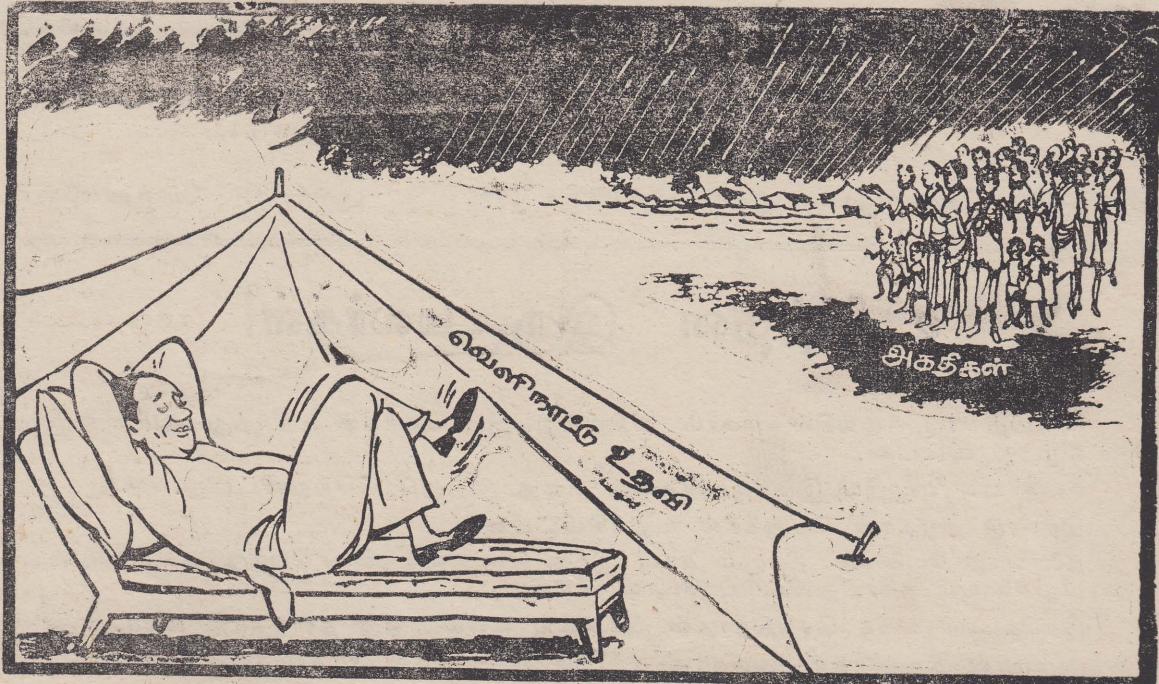
தமிழ்வாணன் இக்கொடிய நீச்சலிலும் பெருமளவு தன் பொருளாதார நிலையைச் சீர்செய்து கொண்டவர்—இரசிகமணியின் வாழ்வோ வறுமைச் சுழியிலேயே இறுதி வரை சுற்றிச் சுழன்றேடிற்று.

இரசிகமணி எல்லாவற்றையும் ரசித்தார் — தன்னேடுகட இருந்த வறுமையையும் ரசித்தார்.

கணகளில் நீர் பளிக்கும் இவ்வேளையில்..... ...

மறைந்த இருபெரும் எழுத்தாளர்களையும் நாங்கள் மனம் நிறைய அஞ்சலி செய்கிறோம்.

கொடுத்ததெல்லாம் கொடுத்தான் யாருக்காகக் கொடுத்தான்?

இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் அகதிகளுக்கு வெளிநாடுகள் வழங்கிய நிதி — உணவு—கூடாரங்கள் (Tents) ஆகியவற்றை இலங்கை அரசு அகதிகளுக்கு வழங்கவில்லை என்று எதிர்க்கட்சித்தலைவர் குற்றம் சாட்டினார். —செய்தி

தமிழ் ஈழம் எழுத்தாளர் மலேசியாவில் பரிசு பெற்றார்!

ஆரையம்பதி தங்கராசா தமிழ் ஈழ விடுதலை இயக்கங்களில் ஈடுபாடு கொண்டு பல்லாண்டுகள் அருமபணி ஆற்றி வருபவர்.

ஸ்ரீத்தின் நல்ல சிறுக்கை எழுத்தாளர்—கவிஞர்—நாடக ஆசிரியர் இவர்.

மலேசியாவில் திராவிடக் கழகம் அண்மையில் நடத்திய சட்டுரைப்போட்டியில் இவர் முதல் பரிசைப் பெற்றிருக்கிறார் என்பதை மதிழ்ச்சியோடு சுடர் வாசகர்களுக்கு அறியத் தருகிறோம்.

“ஈ. வே. ரா. பெரியாரின் சிந்தனை விளைத்த பயன்” என்னும் தலைப்பில் இக் கட்டுரைப்போட்டி நடைபெற்றது.

முன்பு—தி. மு. க. தலைவர் என். வி. நடராசன் அவர்களை ஆசிரிய வெளிவந்த ‘திராவிடன்’ ஏட்டில் ஆரையம்பதி தங்கராசாவின்

இருபது ஆண்டுகளுக்கு ராய்க்கொண்டு தமிழகத்தில் முதல் கவிக்கை பிரசரமாகியது.

1965ஆம் ஆண்டு அமரர் திருச்செல்வம் அமைச்சராய் இருந்தபோது — மட்டக்களப்பு அம்பாறை மாவட்ட உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் இணந்து நடத்திய ‘திருச்செல்வம் தங்கப்பதக்கம் நாடகப்போட்டியில் ‘தமிழுக்குத் தலைத்தான்’ என்னும் நாடகத்தை எழுதி முதல் பரிசை தட்டிக்கொண்டவர் ஆரையம்பதி தங்கராசா.

இலங்கை வானெனி நடத்திய நாடக—சிறுக்கை போட்டிகளிலும் பலமுறை இவர் பரிசுகள் பெற்றிருக்கிறார்.

‘கலைமகள்’ ‘தாமரை’ ‘கல்கி’ முதலிய தமிழ் நாட்டின் தரமான இலக்கிய ஏடுகளில் தன்கைவரிசை காட்டி—தமிழ் ஈழத்துக்கு புகழ் தந்தவர் ஆரையம்பதியார்.

மலேசியாவில் பரிசு பெற்ற எழுத்தின் செல்வரை மனமார வாழ்த்துகிறோம்.

பைத்தியக்காரர்கள் யோடு நடந்துகொண்டிருந்
வெறி கொண்டு தான் பாலா.

கையிலிருந்த புத்தகங்கள் அவன் ஒரு உயர்வகுப்பு மாணவன் என்பதைக் காட்டின. என்றுமில்லாதவாறு இன்று அவன் நடை தளர்ந்திருந்தது. நடைமட்டுமல்ல மனமும் தான் என்ற உண்மையை எடுத்துக் காட்டியது அவனது முகத்தை முடியிருந்த துயரம்.

இடது கையில் மனிக்கட்டிலிருந்து முழங்கலைக்கரை சீமெந்து பூசியதுப்பால் பெண்டேஜ் சுற்றப்பட்டிருந்தது.

தேயில்சீசுடிகளை நிரைபடுத்திய குறுக்குப் பாதையில் இறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

முழங்காலி ஒழும் பெரிதாக ஒரு பெண்டேஜ்... லேசாக நொண்டிக்கொண்டே நடந்தான். கரங்கத்தில் சென்றால் பத்து நிமிடங்களில் கல்லூரிக்குச் சென்று விடவாம்.

‘அதோ...பாலா...’ யாரே ஒரு மாணவன் சத்தமிட்டுக் கொண்டே ஒடிவந்து பாலாவைக் கட்டிக்கொண்டான். அவனது கண்ணீர் பாலாவின் கையைச் சூட்டது.

மெல்ல அவனது தோளில் தட்டிக் கொடுத்தபடியே நடந்தான். அதற்கிடையில் கல்லூரியிலிருந்த மாணவர்கள் ஒடிவந்து பாலாவைத் தூக்கிச் சென்றனர். மாணவர்களின் உற்சாகம் கரைப்பான் டோடியது. அவர்களை அமைதிப் படுத்திவிட்டு கல்லூரி அதிபரின் அறைக்குள் நுழைந்தான்:

பாலா... இப்போது எப்படியிருக்கின்றது. புண் ஆறி விட்டதா...? அதற்குள் ஏன் அவசரப்பட்டு வந்தாய்? அதிபர் அன்போடு கடிந்து கொண்டார்.

‘புண் ஆறினாலும் என் இதயத்தில் விழுந்த தழும்புகள் மாறப்போவதில்லை சேர்...’

அந்த தழும்புகள் மர்மவேண்டுமானால் தமிழ்ச்சம் அமைத்தே தீரவேண்டும். சேர்...’

‘பாலா...அமைதியாக இரு. இது பாடசாலை என்பதை மறந்து விட்டாயா?’

‘மறக்கவில்லை சேர்... பாடசாலைதான் நாளைய புதிய சமூதாயத்தை தோற்றுவிக்கும் பாசனங்களை, என்பதையும் மறக்கவில்லை...’ கொந்த ஸி த்து உணர்ச்சிகளை மறைத்துக் கொண்டு சாதாரணமாகவே பதிலளித்தான்.

‘பாலா... இன்னும் உன்னுடைய காயங்கள் மூணமாக ஆறவில்லை. உனக்கு நிறைய ஒயவு தேவை என்று டாக்டர் கூறியதை மறந்து உண்ண யார் இன்று பள்ளிக்கு வராச்சொன்னது. பேசாமல் வீட்டிற்குத் திரும்பிபோ’

‘எல்லாருமே தங்களது உடல் நலத்தைப் பார்த்துக் கொண்டால் இன்று சிறைப்பட்டிருக்கும் தமிழன்னையீடுவிப்பது யார் சேர்... சிவு முராறும், வெட்சமண்ணும் தங்களைப் பற்றியே சிந்தித் திருந்தால் இன்றும் சந்தோஷமாகவே உயிர்வாழ்வார்களே!’

அதி பர் பாலாவின் முகத்தை ஊடுருவிப்பார்த்தார். அங்கு நிறைந்திருந்த தமிழப்பற்றை, இவிடுதலை வேட்கையை, அவரது மனக்கண் கண்டுகொண்டது. அவரும் மலையகத்தில் எத்தனையோபாடசாலைகளை சுற்றி வந்து விட்டார். பாலாவைப்போல் ஒரு மாணவனை அவர் காணவில்லை.

யாழிப்பாணத்தில் தமிழராய்ச்சி மாநாட்டின்போது தமிழர்கள் பலியான போதுதுடித்து எழுந்தான்பாலா, சிவகுமாரன் இறந்தபோது, பாடசாலையைப்பகிள்கரித்தான். இலட்சமணன் செத்தபோது, ஆர்ப்ப

கரு முகிக்கள் மெல்ல மெல்ல விட்டபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. எதிரே சோகமான ஒரு காதல் கடையை தன்னுள் அடக்கி நெடிதுயர்ந்து நின்றது காதர் மலை.

காதர் மலையை துளைத்துச் சென்ற சிங்கமலைச் சுரங்கம் இருந்துகிடந்தது. நீண்ட நேரமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மழை முகில்களை விரட்டியடித்துக்கொண்டு ஆதவன் மெல்ல எட்டிப் பார்த்தான்.

இன்னும் பொழுதுவிடிந்து விடவில்லை. அதற்குன.... கொழுந்து கூடைகளை தலையில் மாட்டிக்கொண்டு, நப்பர் சிட்டை இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு, பல பெண்கள் காதர் மலையைச் சுற்றியுள்ளதேயிலை மலைக்கு விரைந்து கொண்டிருந்தனர்.

‘நிரைக்குப்போ... நிரைக்குப்போ...’ கங்காணி ஒருவன் காட்டுக் குருவில் கத்திக்கொண்டிருந்தான். தானும் ஒரு தொழிலாளி தான் என்பதை மறந்துவிட்டு, ஒரு சர்வாதிகாரியாக... வித்தியாசமான வார்த்தைகளை அள்ளி வீசிக்கொண்டிருந்தான்.

தன் இனத்தவர்களையே இரக்கமில்லாமல் திட்டிக் கொண்டிருந்த அவனை வெறுக்க முடியவில்லை. அவன் அறியாமை இருளில் மூழ்கியிருக்கும்போது அவன் மீது ஆத்திரப்படுவதில் நியாய மில்லை.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு வேதனை

எங்கள் தீர்த்தநங்கள் வித்தயாசமானவை — எஸ். தே. சீ. ப்ரகடயா.

பாட்ட ஊர்வலத்திற்கு தலை மைதாங்கி கையையும் காலை யும் உடைத்துக் கொண்டான். இவனைப் போன்று எல்லா மலை யக மாணவர்களுமே துணிந்து விட்டால்... அதிபர் தனக்குள் நினைத்துக் கொண்டார்.

'சேர்... அன்றைக்கு ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்தின்போது காயமடைந்தமானவமானவிகளது விபரத்தை தருகின்றீர்களா? எல்லோரும் சுகமடைந்துவிட்டார்களா?' அதிபரின் முகம் வாடிவிடத்து. பையில் இருந்து ஒரு கவரை எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தார்.

அமளனமாக கவரைப் பிரித்துப் படித்தான். இருபத்திலைந்து பெயர்களில் இருபத்தி நான்கு பெயர்களுக்கு அருகில் நீலமையினால் கோடிடப்பட்டிருந்தது.

பிரேமா என்ற பெயருக்குப் பக்கத்தில் சிகப்பு மையினால் வட்டமிட்டு கேள்விக்குறி போடப்பட்டிருந்தது. பாலாவின் முகம் மாறி விகாரமடைந்தது.

அதிபரின் முசத்தை ஏறிடுப் பார்த்தான். அவர் எங்கோ வெறித்துக்கொண்டு பேசினார். 'பாலா... பிரேமாவிற்கு மூலையில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக டாக்டர் கூறி னார். சிகிச்சைக்காக கொழும் பிற்கு அனுப்பிட்டார்கள்...'

பிரேமா திரும்பி வருவாள சேர்...? எதையோ நினைத்துக் கொண்டு அவசரமாகக் கேட்டான்.

நிச்சயமாக... உயிருடன் திரும்பி வருவாள். ஆனால்... பழைய பிரேமாவாக திரும்பி வரமாட்டாள். மூனை பாதிக்கப்பட்டபின் பழைய பிரேமாவாக அவள் திரும்பி வருவாள் என்பதை எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதை டாக்டரே கூறிவிட்டார். நம்மால் முடிந்தவரை முயற்சி செய்து பார்ப்போம்...

சேர்... பிரேமா ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள். தந்தையில்லாதவள்... அவருக்கு ஏற்படும் செலவுகளை...

கவலைப்படாதே பாலா. எல்லா செலவுகளையும் நானே ஏற்றுக்கொண்டேன். ஆனால் அவள் குணமடவாளா? என்பதுதான் இப்போதுள்ள பிரச்சினை.

அவனை சுகமரக்கவே முடியாதா...?

முடியாது பாலா. டாக்டர் நிச்சயமாக சொல்லிவிட்டார். அப்படியே அவள் குணமடைந்தாலும்... அது அவளது மறுபிறவிதான்.

பாலாவின் தலை சுற்றியது. மேசை விளிம்புகளை இறுகப்பிடித்துக் கொண்டேன். கண்கள் சிவந்து கண்ணீர் மேசையில் உருண்டோடியது. மனத்திரையை விலக்கி நடந்து முடிந்த கோரசம்பவத்தை திரைக்கு கொண்டுவந்தான்.

பாடசாலை முடிந்து வீட்டிற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கும் போதுதான் இலட்சமன்ன் சுடப்பட்ட செய்தி அவனுக்குக் கிடைத்தது. அப்போது அவனுக்கு கைகால்கள் இயங்க மறுத்துவிட்டன. பிரமை பிடித்தவன்போல் கிழே உட்கார்ந்து விட்டான்.

காணிப் பகிர்ந்தளிப்பால் மலையகத்தில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்புகளை அவன் அறிந்திருந்தான். இப்படி ஒரு உயிர்பலியாகும் என்பதை கணவில்கூட நினைக்கவில்லை. தன் ஜை நிதானப்படுத்திக்கொண்டு, நண்பர்களோடு பெலைனே நோக்கி நடந்தான்.

டெவன் நீர்வீழ்ச்சியை தாண்டிப் போகும்போது... ஜெந்து வருடங்களுக்கு முன் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை நண்பன் கூறினான்.

ஜெந்து வருடங்களுக்கு முன் சந்தேகத்தின் பெயரில் கைது செய்யப்பட்ட ஒருவனை பொலி சார் அடித்து துண்புறுத்தி சித்திரவதை செய்தார்கள். பொலிசாரின் சித்திரவதை களைப் பொறுக்க முடியாத அவன் தப்பி ஒடிவந்து இதே நீர்வீழ்ச்சியில் விழுந்துதான் தற்கொலை செய்துகொண்டான்.

பாலா ஒருகனம் நின்று அந்த நீர்வீழ்ச்சியை உற்றுப் பார்த்தான். அவனது மனக்கண்ணீல் இரத்த ஆறு ஒடுவது போல் தெரிந்தது. கலங்கிய கணகளைத் துடைத்துக்

கொண்டு நடந்தான். இலட்சமணன் வீட்டை அடைந்த போது... அங்கு சுற்றியிருந்த கூட்டத்தைக் கண்டு மலைத்துவிட்டான்.

இலட்சமணனின் மரண ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்ட போது நீண்ட மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டு மலையகத்தின் வீழிப்புணர்ச்சியை அவனால்புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

ஊர்வலத்தைத் தடுப்பதற்கு சிங்கள காடையர்களும் பொலிசாரும் மிருகத்தனமான செயல்களில் ஈடுபட்டிருந்ததை அறிந்தபோது அவனது இளம் இரத்தம் கொடுத்தது.

மறுநாள் பள்ளி க்குச் சென்றதும். லட்சமணன் மறைவிற்கு அனுதாபம் தெரிவித்தும், டெல்டா தோட்டலைகளை எரித்ததற்கு கண்டனம் தெரிவித்தும், பொலிசாரின் மிருகத்தனமான தாக்குதல்களைக் கண்டித்தும். பாலாவின் தலைமையில் மாணவர்களின் மாபெரும் ஊர்வலம். அட்டன் நகர மெயினிதியில் நுழைந்தது.

மாணவிகளுக்குத் தலைமைதாங்கி முன்னணியில் பிரேமா சென்றுகொண்டிருந்தான்.

பொலிஸ் ஸ்டேஷனையும்; ரெயிலே ஸ்டேஷனையும் இனைக்கும் வீதியை ஊர்வலம் நெருங்கியபோது—

முன்னணியில் பிரேமாவும் பாலாவும் சுலோக அட்டைகளை தாங்கிச் சென்றனர்.

பொலிஸ் அடக்குமுறை... ஒழிக் கென்ற கோஷும் வாஸைப் பிளந்தது.

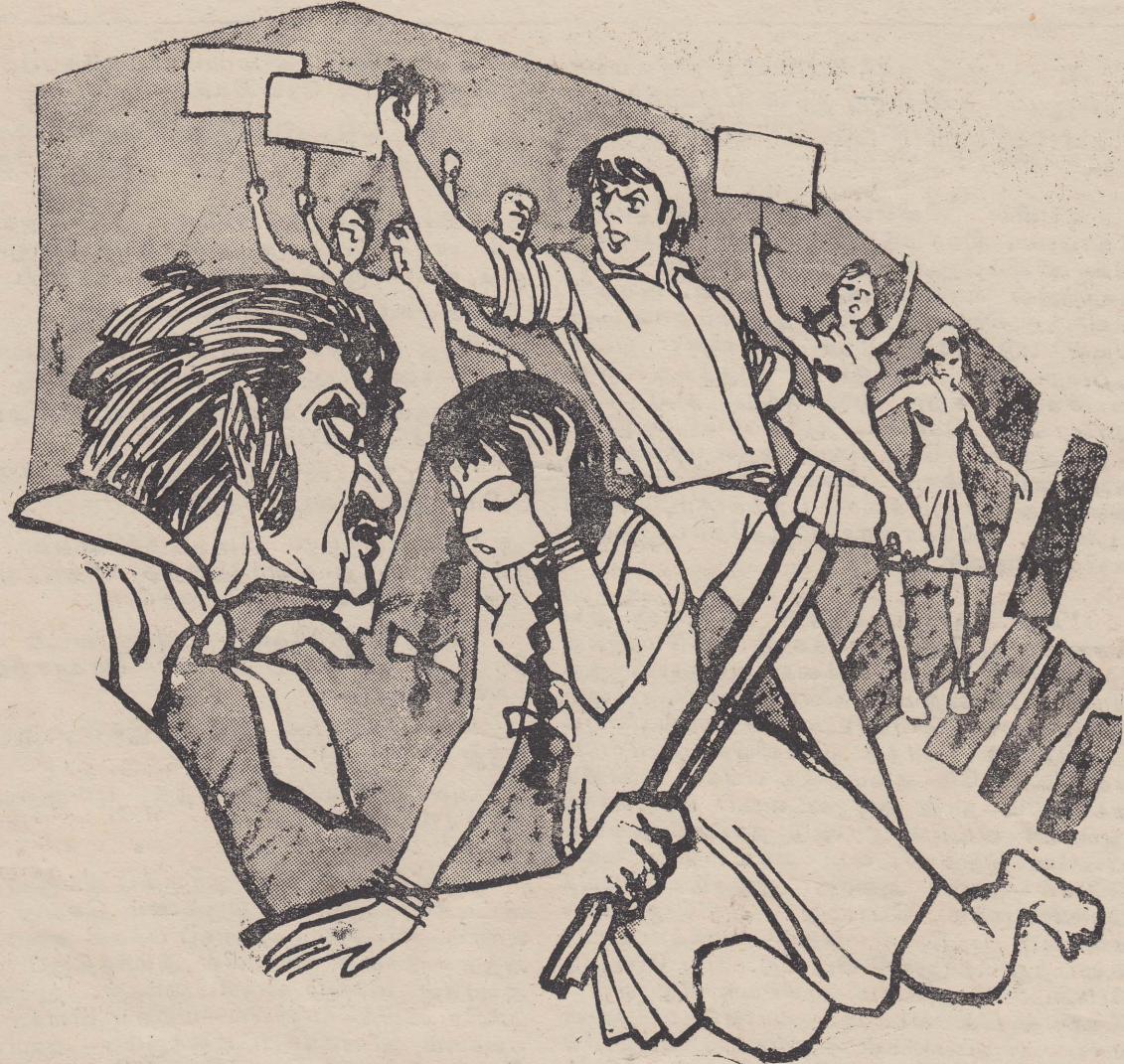
அப்போது எங்கிருந்தோபாய்ந்துவந்த சிங்கள வெறியர்கள் நிராயுத பாணியான மாணவர்களையும், மாணவிகளையும் பயங்கர ஆயுதங்களால் தாக்கத் தொடங்கி னர்கள். பொலிசாரும் அவர்களோடு சேர்ந்து குண்டாந்தடி களால் பயங்கரமாகத் தாக்கி னர்கள். மாணவர்கள் சிதறி ஒடினர்கள். முன்னணியில்

நீன்ற பாலாவும் பிரேரமாவும் கள் கல்லூரிக்கு விரைந்தனர். அமைதியாகத்தான் இருக்க பயங்கரமாக தாக்கப்பட்டார் பாலா இரண்டு நாட்கள் ஆஸ் வேண்டும்.

பாலா தள்ளாடி கீழே விழுந்தான். அப்போது இரத்தம் சொட்டசொட்ட ஒடிவந்த மாணவன் பாலாவைத்

கள் கல்லூரிக்கு விரைந்தனர். அமைதியாகத்தான் இருக்க பத்திரியில் இருந்தான். பிரே

மாவைப்பற்றி அவனுல் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மனிதர்கள்தானே. எங்கள் பதினைந்து நாட்களுக்குப் பிறகு உடலில் மட்டும் வித்தியாச இன்றுதான் பாடசாலைக்கு மான இரத்தமா ஒடுகின்றது. வந்திருக்கின்றன. பிரேமா தமிழனின் உடலில் ஒடுவதும் தாங்கிப் பிடித்தான். வைப் பற்றி அதிபர் கறிய சிகப்பு இரத்தம் தானே சேர்.

'எங்களிடமும் ஆயுதமிருந்த செய்தி. அவனது இதயத்தை தால்... தமிழர்களின் வீரத் தொறுக்கிறறு. தைக் காட்டியிருப்போம்.'

பாலாவைத் தாங்கிப்பிடித்த மாணவனின் வாய் அலறியது. இது உண்மைதான்... நிராயுத பாணிகளால் ஆயுதந் தாங்கிய வெறியர்களை எப்படி எதிர்க்க முடியும்?

—காயமடைந்தவர்களைத் தூக்கிக் கொண்டு மாணவர் போய்விடு. சிலகாலம் நாம்

என் சேர் நாங்கள் மட்டும் அடிமைகளாக வாழ வேண்டும்?

பாலா கடுமையான யோசனை கூடாது. அதிபர் முதுகில் தட்டிக் கூறியபோதுதான் சிந்தனைக் கணவுகளை முடிக்கொண்டு திரும்பினான்.

பாலா ஆவேசம் பிடித்த வன் போல் அலறினான். அவனது குரல் தமிழர்களின் இதயம்வரை நிச்சயமாக கேட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு மலையகத் தமிழர்களின் இதயத்திலும் அது எதிரொலிக்க வேண்டும்.

(உண்மை கலந்த கற்பனை)

படுக்கையறை

தமிழில்: முஷ்டாக் அலி.

அவன் அந்த நகரின் பள்ளித் தலைமயா சிரியனுப்ப பதவி ஏற்று இரண்டே வாரங்கள். இருப்பினும் அவனுக்கு இன்னும் இரண்டு வாரங்களில் திருமணம்!

வயவின் விலிம்புகளினால் ஸ்சமரத் தோப்பும், கிராமத்திற்குப் போகும் பாதையின் விலிம்பிலுள்ள ஆஸ்பத்திரியும் அந்த நகரத்தின் வாயிலை அலங்கரித்தன. அதனால் கிலிருந்த சிறுர்கள் கால் பந்து மைதானமாக பயன் படுத்திய பரந்த வெளியை ஒட்டின்றை மாடி வீடு ஒன்று இருந்தது. வீட்டைச்சுற்றி சற்று ஒழுங்கற்று நடப்பட்ட தாவரங்கள் கொண்ட பூந்தோட்டம் இருந்தது. அவரைச் செடிகளும், தைல மரங்களும், நறுமணம் சிந்தும் பிசின் புதரும் முடகள் நிறைந்த எலுமிச்சை மரங்களும், கடற்பூண்டும், பூங்கோரையும் பூந்தோட்டத்தின் உயிர் நாடிகள்.

“என் அன்பே இந்தச் சின்னஞ்சிறிய சொர்க்க பூமியை பார்க்க நீ மட்டும் இங்கு இருந்தால்—? நம் படுக்கை அறையிலிருந்து ரோஜா போன்ற மலர்களையும், வாள் போன்ற இலைகளையும் கொண்ட தைல மரங்களையும் பார்க்கலாம். பரந்த வெளியில் நடமாடும் சனக்கூட்டமே அமைத்திக்கு பங்கம் வீளாவிக்கக் கூடும்—நான் ஒரு கட்டைப் பிரமச்சாரி ஆசிரியர் வீட்டில் இரண்டு நாட்கள் தங்கிய பின்னே இந்த வீட்டை வாடகைக்கு வாங்கினேன்—நான் அரைத் தூக்கம் தூங்கிக் கொண்டிருந்த பொழுது ஒரு ஜன்னல் கண்ணையிட பந்தினால் பதம் பார்க்கப்பட்டு உடைந்து நொறுங்கி விட்டது. அது போலூல் போகட்டும்—தலைமை ஆசிரியர் வீடு என்று தெரிந்து கொண்ட பின் வாண்டுகள் கவனமாய் இருப்பார்கள்—எங்கள் பள்ளியில் பையன்களே அதிகம். மேசை நாற்காலிகள் எல்லாம் திருமணத்திற்கு முன்பே வந்துவிடும்—நீ என்னேடு இருப்பதாகவே தோன்றுகின்றது— ஆனால் நீ இங்கு இல்லையே?” — தன் வருங்கால மனைவிக்கு இப்படி அவன் கடிதம் எழுதினான்.

வீட்டிற்கு சூடிபோய் இரண்டு மூன்று நாட்கள் சென்ற பின்னே பள்ளிக்கூடம் சென்றான். தலைமையாசிரியர் ஆசிரியர்களுடன் உறவாடுவது சர்வசாதாரணம்—“காலை வணக்கம்”; ஜிந்து நிமிட இடை வேளையின்

அப்துல் ஹலீம் அப்துல்லா

போது சங்கிலித் தொடர்பான பழக்கப்பட்ட புளித்துப்போன கேள்விகள்:—

“புது வீடு பிடித்திருக்கின்றதா மாஸ்டர்?”—அரபு மொழி ஆசிரியர் ஜனுப் புதுவுகாப்.

“மிச்சம் பிடித்திருக்கின்றதே” — அவன் முன் வைக்கப்பட்டிருந்த பேப்பர்களில் துரித மாக கையெழுத்துப் போட்டுக்கொண்டே.

“அல்லா அருள் புரிவாராக”.

“புது வீட்டுக் குடித்தலாம் எப்படி மாஸ்டர்?”—கணித ஆசிரியர் திரு. பாஸ்டா.

“அருமை” — கால அட்டவணையைப் பார்த்துக்கொண்டே அவன்.

“திருப்தியான வாழ்க்கை இறைவனின் ஆசிரியரத்தும் கிடைத்ததற்கு அறிகுறி”.

“வீட்டுக்குழல் பிடித்திருக்கின்றதா?” — நன்கு உயர்ந்து வளர்ந்திருந்த சரித்திரமும், புவியியலும் போதிக்கும் ஆசிரியர்.

“அது சொர்க்கம்” — அவனுடைய சிகரெட் ஸீட்டரில் பிறக்கும் பிரகாசத்தை கவனித்தவாறு.

“சொர்க்கத்தில் ரம்பை இல்லை, ஆனால் வந்து விடுவாள்.”

அவன் மனங் குளிர்ந்த புன்முறையை உதிர்த்தான்.

* * * * *

ஆம், தெய்வலோக அரம்பை அங்கு வந்து விட்டாள்—அவர்கள் திருமணம் செய்து ஒரு வாரம். வீட்டின் தெற்குப் பக்கம் அமைந்த அந்த படுக்கை அறையில் அமர்ந்திருப்பதை அவர்கள் மிகவும் விரும்பினார்கள். ஹாவின் மங்கிய விளக்கொளியில்—மற்றய விளக்குகள் எல்லாம் அணைக்கப்பட்டிருக்கும் — அவர்கள் இருவரும் உரையாடிக்கொண்டே கண்களைகாட்டுச் செடிகள் நிறைந்த பூந்தோட்ட இலைகளுக்கூடே அலையிவிட்டு தெற்கேயுள்ள சுச்சங்தோப்பை கண்டு ரசிப்பார்கள்.

கால் பந்து விளையாட மட்டுமே சிறுர்களால் உபயோகிக்கப்பட்டு உதாசீனம் செய்யப்பட்ட மைதானம் இப்பொழுது ஒய்வு பெற்ற யுத்த களம் போல அமைதியாய் இருந்தது — வயல்களும், ஸ்சமரங்களும் இருந்தத் தீர்த்ததை விழுங்கிவிட்டது போல் இருந்தது. மறு நாள் (வியாழக்கிழமை) நல்

வாழ்த்துக்கள் கூற வரவிருக்கும் ஆசிரியர்களையும், அவர்களின் மனைவியர்களையும் எப்படி வரவேற்பது என்று புதுமண்ததம்பதிகள் கலந்தாலோசித்தனர்—அவர்களுக்கு கிடைத்தப்பரிசுப்பொருட்களையும், அவங்காரச் சிஸ்னங்களையும், வீட்டிலுள்ள விலை உயர்ந்த சாமான்களையும் தலைமையாசிரியரின் மனைவியான அவள் காட்டி மகிழ்வாள்.

அவன் நினைத்தது போல மறுநாள் விருந்திருக்கள் வந்து போயினர். புதுமணப் பெண்ணேன் அவள் கணவன் களைப்பாறப்படுத்திருந்த படுக்கையறைக்குள் நுளைந்தாள்; அலங்காரம் செய்யும் கண்ணூடிமுன் உட்கார்ந்து தலையை சரிப்படுத்திக் கொண்டாள். ஆனால் அவள் முகத்தில் பழய சந்தோஷத்தைக் காணமுடிய வில்லை. சிறிது களைப்படிடனும் மனோசலன்ததுடனும் காணப்படுவள் போல இருந்தாள்; பயந்திருக்க வேண்டும் போல் தோன்றுகின்றது; அங்கும் இங்கும் பார்க்கின்றாள்; தனக்குள்ளே ஏதோ பேசுகின்றாள், எல்லா மின்விளக்குகளையும் எரிய விடுகின்றாள்!

அவனே படுக்கையில் சுகமாய் படுத்துக்கொண்டு வெளியிலிருந்து வரும் காற்றிசையையும், காரோசையையும் கேட்டு ரசித்துக்கொண்டிருந்தான்.

“நெட்டை ஆசிரியரின் மனைவி சொன்னதை கேட்க எனக்கு பயமாயிருக்கின்றது.

“புதுமணப் பெண்ணே உன் மனதை குழப்பிய பெண்ணுடைய கணவனுக்கு நல்லகேடு காலம் பிடித்திருக்க வேண்டும்”—அவன் கிண்டலுடன்.

அவன் சிரித்தான். ஆனாலும் இந்நிகழ்ச்சி நினைப்பதைவிட மிகவும் பாரதுரமாக அவனுக்குத் தோன்றியது. அவனுடைய கரங்களில் தஞ்சம் புகுந்து கொண்டே அவள் சுடுகூத்தாள்:

“அருகிலுள்ள பாழ்டைந்த மயானத்தின் மண்ணையும் கல்லையும் கொண்டு சதுப்பு நிலத்தை நிரப்பி கட்டப்பட்ட வீடு நாம் குடியிருக்கும் இந்த வீடு. இங்கே பாருங்க! நாம் வேறு வீட்டிற்குப் போய் விடுவோம்.”

சின்னக் குழந்தையை அணைப்பது போல் அவனுடைய கரங்களைப் பற்றிக் கொண்டு மெதுவாகவும் கனிவாகவும் அவள் காதில் கிசுகிசுத்தான்:

“உனக்கு முதல் எனக்கு எல்லா விஷயமும் தெரியும். ஆம், நீ சொல்லுவதைப் போல இந்த வீட்டில் சொந்தக்காரர்களைத் தவிர—அவர்களும் சிறிது காலம் மட்டும் தான்—வேறு யாரும் குடியிருக்கவில்லை. நம் வீட்டிற்கு கீழே என்ன இருக்கின்றது என்று அறியாமல் குடிவந்தது என்பது ஏதோ உண்மை தான்—கால் பந்து விளையாடும் சின்னஞ்சிறுசுகள் இம் மண்ணை மிதிக்கின்றார்கள். நான் என்ன சொல்ல இருக்கின்றது? எல்லாம் விளங்காமல் இல்லை—எனினும் தைல மரம் நம் ஜன்ன அக்கு கீழே பூத்துக் குலுங்குவதைப் பார்—இவற்றையே நான் பார்க்க முடிகிறது—அந்திமயங்கிய வேளையில் கால்பந்து வீரர்கள் பந்தை உதைத்து கோல் போடுவதிலேயே

மனதை செலுத்துகின்றனர்—வேறு என்னம் அவர்களின் மனதை ஊடுறுவுவதில்லை. நீ வெளிந்துகொள்ள வேண்டும் — ஆசிரியர்கள் என்னிடம் கேட்ட கேள்வி எனக்கு சந்தேகத்தைக் கொடுத்தது—ஆனால் வீட்டிலுள்ள மஞ்சளை இனபச் சுரங்கம். ரம்மான் பெருநாளன்று நாம் மெழுகுவர்த்தியுடன் விலையாவது போல வாழ்க்கையும் எங்களிடம் விளையாட்டு காண்பிக்கும். எப்படித் தெரியுமா? தீரி எரிந்தவுடன் மெழுகை புதுத்தியுடன் வார்த்து எடுத்து பற்றவைத்து வெளிச்சம் உண்டாக்குவோம். இது போலத்தான் இறப்பிலிருந்து பிறப்பு உண்டாகின்றது. இதுதான் வாழ்க்கை. நீண்ட நாட்களுக்கு முன் மறைந்த போர்வீரன் பாழ்டைந்த மயானத்திலிருந்து திடீரென குதித்து வந்து பாதையில் போகும் மக்களை சுட்டான் என்றாலும் என்னவாகும் என்று நினைத்துப் பார்த்தாயா...? எனக்கு ஒரு பயறும் தோன்ற வில்லை. நான் தோட்டத்தில் நாளை முதல் கன்றுகள் நடுவேன்; எலுமிச்சை மரத்துக்கு நீர் பாச்சுவேன்... இதை நினைத்துப் பார்... சவும் நிறைந்த பூமி என்று பயிர்கள் முளைக்க மறுக்கின்றனவா? இல்லவே இல்லை—எத்தனையோ அமர காதலர்கள் கல்லறையில் தான் தஞ்சம் புகுந்தனர்—வாழ்வும் காதலும் எல்லாத் தடைகளையும் உடைத்துப் பொடியாக்கும் பெரும் சக்தி.”

“நாங்கள் ஒரு பாவழும் செய்யவில்லை. இந்த பாழ் நிலத்தில் எங்கள் வாழ்வு மலரப் போகின்றது—இந்த நிலம் புதுமணத் தம்பதிகள் குடியிருக்கும் வீட்டின் தலமாக இருக்கும் என்று நினைத்திருக்குமா? ஏன் அவ்வளவு தாரம் போகவேண்டும்? இந்த நிலம் மலர்களையும் களிகளையும் உண்டாக்கின்றது—சிறுர்கள் விளையாடிய நிலம்—வெற்றியும் தோல்வியும் கண்ட களம் — என்ன தூக்கமா? என்ன புன் சிரிப்பு! அருமை — உன்னுடைய உதடுகள் ரோஜா இதழ்கள் போன்று சிவக்கின்றன! வாழ்க்கை எங்களை உருவாக்கின்றது—நாங்கள் வாழ்க்கையை உருவாக்கின்றோம்; வாழ்வு வாழ்விலிருந்து உதயமாகின்றது; ஒளி இருளி விருந்து புறப்படுகின்றது. என்ன மன நிம்மதியா? பற்றவைகள்பாடுவது கேட்கின்றதா? அவை எங்கே இருக்கின்றன? ஈச்ச மரத்திலா அல்லது முசுக்கொட்டை மரத்திலா?”

“முசுக்கொட்டை மரத்தில்... இல்லை... அந்த பக்கம் உள்ள ஒரு மரத்தில்... இல்லை... இங்கே...” அவள் மெல்ல சிக்கிக்குத்தான்.

“அறையிலா?”—அவன்.

“இல்லை, இங்கே... இங்கே தான்...” அவன் தனது கரங்களை மார்பில் வைத்துக் கொண்டு.

அவன் அவளை இறுக அணைத்துக் கொண்டான். பயறும் பீதியும் மனிதர்களையும் பறவைகளையும் ஒரே மாதிரி ஆட்டிப்படைக்கும் சக்தி தான். ஆனால் வாழ்த துடிக்கும் சக்தி பயத்தை புறமுதுகு காட்டச் செய்யும் பெரும் சக்தி என்பதை அவள் உணர்த்தொடங்கினால் — உயிர்த்துடிப்பை யாரும் தடுக்க முடியாது.

‘என்ன? என் பாவை ஒரு மாதிரியா
இருக்கேன்னு யோசிக்கிறீங்களா?’

.....

‘நீங்க யோசிக்கிறதிலே நியாயம்
இருக்குதுங்க. அதற்கான விவரத்தைச்
சொல்லுவதேன் கேளுங்க:—

எனக்கு இப்போ நாற்பத்திரென்டு
வயசாகிறது. இந்த வயசக்கிடையிலே
நான் எத்தனையோ ஊரில் வாழ்ந்திருக்
கிறேன். யாழ்ப்பாணத்திலே பிறந்த
நான் கொழும்பு, மட்டக்களப்பு மலைய
கம், மெட்டில், திருச்சி முதலிய இடங்களிலே சீவிச்சு மறுவா யாழ்ப்பாணத்துக்கே திரும்பிட்டேன். இப்போ ஒழுங்கா
யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் பேச முடியல்லே. வெவ்வேறு மாதிரிப்பேசறே
ஜனங்களோடு கலந்து பேசிப் பழியபடியால் எல்லா மாதிரியும் கலந்துதான்
தமிழ் பேசமுடிகிறது. இதுக்கு நாமள் என்ன சென்குக்கலாம்? ஏதோ உங்களுக்குப் புரிஞ்சுக்கும்படியா பேசி ரேன்; சரி தானே?’

‘என் பெயரையா கேட்டாலங்கள்? அது உங்களுக்குத் தேவையில்லை! நான் சொல்லுவதை மட்டும் கேளுங்க. இல்லே பேசாமல் போயிடுங்க!

எனக்கு அம்மாவைத் தவிர வேறு யாருமே கிடையாது. இப்போ அவங்களும் கிடையாது! அவங்க காலமாகி இருபது வருஷமாச்ச.

அவங்களுக்கும் என்னைத் தவிர வேறு யாருமே இல்லை. நிஜமாய்த்தாங்க!

என் அப்பா இருந்திருப்பாரேன்னு யோசிக்கிறீங்களா?

ஹி...ஹி...ஹி... எனக்கு அப்பாவே கிடையாது!

ஆ மாங்க! நான் அப்பா இல்லாமத் தான் பிறந்தேனும். என் அப்பன் யாரென்டு அம்மாவுக்கே தெரியாதாம்!

யோசிக்காதீங்க! மிச்சத்தை யும் சொல்லேன் கேளுங்க.

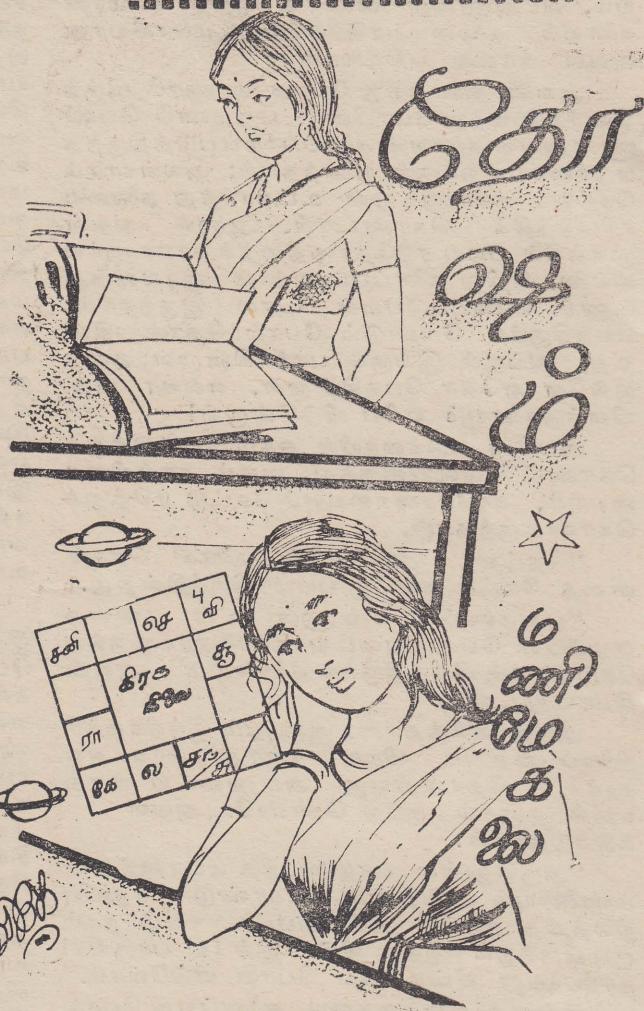
என் அப்பா வசதியான குடும்பத்திலே தான் பிறந்தானாம். அவருக்கு ஜாதகத்திலே செவ்வாய் தோஷமாம். செவ்வாய் தோஷமுள்ள பெண் ணுக்கு செவ்வால் தோஷமுள்ள ஆடவன்தான் கண வனுக்வாய்க்க வேண்டும் என்பது சாஸ்திரவிதியாம்.

ஆணுக்கும் அதே போலத்தானும்’

தோஷமுள்ளவர்கள், இல்லாதவர்களைக் கட்டினால் அந்தக் குடும்பம் வாழாதாம்.

அம்மாவுக்கு செவ்வாய் தோஷமுள்ள மாப்பிள்ளைதேடி அருக்களாம்.

சீசங்காய்

இன்றுமே சரியாக வாய்க்கூபார்த்துக்கொண்டிருந்தா வில்லையாம். தோஷமுள்ள ஓராம். ஆனால் ஜாதகம் அமைய மாப்பிள்ளை கிடைத்தால் அதுவில்லையாம்! பெரியோர்கள் தோதாக கிடைத்துவிட்டால் அவனுக்குத் தோஷமிருக்காதாம். இரண்டும் இருந்துவிட்டால் சாதி இருக்காதாம். சாதியும் இருந்துவிட்டால் தகுதி இருக்காதாம். அதுவும் இருந்துவிட்டால் இன்னைன்று... இப்படியே ஒன்றுக்கொன்று முரணைக்கத்தான் வந்துபோய்க் கொண்டிருந்ததாம்.

வாழ்க்கையை அறுபவிக்க அம்மாவும் ஆவலோடு எதிர் யாரோ இனம் தெரியாத ஒருவளேடு எப்படியோ ஒரு

நான் வாழ்ந்துவிட்டார் என்று அவனுக்குச் சம்மதம் இல்லையாம். அம்மாவுக்குச் செவ்வாய் தோஷமாம்! அது அவனைச் சீரழித்து விடுமாம்! சீரழிக்கும் செவ்வாய் அதுக்கு மட்டும் எப்படிச் சம்மதித்தது!

ஓ! அந்தச் செவ்வாய் தான் அவர்களை இனையவிட்டாமல் செய்திருக்கலாம் அல்லவா? விளைவு?

நான் தான்!

என்னைப் படிக்கவைத்தாள். எனக்காக வாழ்ந்தாள். எனக்கு ஜாதகம் குறிக்காமல் விட்டுவிட்டாள். ஏனென்றுகேட்டபோது, தான்பட்டகஞ்சம் நான் படக்கூடாதாம். எனக்கும் செவ்வாய் தோஷம் இருந்து விட்டால் என்னசெய்வதென்றபயம் அவனுக்கு

நான் வாலிபனுகிவிட்டேன்.

அவள் கண்மூடி விட்டாள்.

அவளின் வரலாற்றை ஆராய்ந்து பார்த்த எனக்கு மிகவும் சங்கடமாக இருந்தது. இந்தச் செவ்வாய் அவளை எவ்வளவு பாடுபடுத்திவிட்டது. அவள் பாவம்!

எனக்கு இப்போ செவ்வாயும் இல்லை; புதனும் இல்லை. ஜாதகம் இருந்தால் தானே!

நான் கல்யாணம் செய்யலாம், எனக்குப் பின்னை பிறந்து அந்தப் பின்னைக்குச் செவ்வாய் தோஷம் இருந்துவிட்டால்?

பாவம்! என் அம்மாவின் கதிதான் அப்பின்னைக்கும்!

வேண்டாம் எனக்கு கல்யாணம்!

நீங்கள் நினைக்கலாம் ‘பின்னைக்கும் ஜாதகம் குறிக்காமல் விடலாம் தானே’ என்று. தாய் விடுவாளா?

என் இந்தத் தொல்லை?

எனக்குக் கல்யாணமே வேண்டாம்!

வற்புறுத்த எனக்கு உறவினர் இருந்தால்தானே?

நாடோடியாக வாழ்த் தொடங்கினேன். நாற்பது வயதில் நான் பிறந்த ஊருக்கு மறுபடியும் வந்தேன். கல்யாணப்பதிவு கந்தோரில் எனக்கு ஒருவேலையும் கிடைத்தது.

எனக்கு மிகவும் பிடித்த மான வேலை அது. அங்கிருந்த படி ஆராய்ச்சி செய்யத் தொடங்கினேன்.

பதிவு செய்யவரும் சோடி களில் ‘செவ்வாய்’ இனைத் தசோடிகள் எத்தனை வீதமென ஆராய்ந்தேன். விடை—தசம் ஒருவிதமதான்!

அதுவும் நாற்பது வயதுக்கு மேல் தான் அவர்களால் இனைய முடிந்தது!

இன்னெரு விநோதமான ஆசை எனக்கு! எத்தனைபேர் செவ்வாய் தோஷத்தினால் கல்யாணம் ஆகாமல் தவிக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆவல் அது!

ஒரு விளம்பரம் செய்தேன்.

‘செவ்வாய் தோஷமுள்ள ஆண்பெண் திருமணத்திற்கு உண்டு. விளம்பரங்களுக்குவின்னைப்பிக்கவும்’ என்று.

ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் கிடைத்ததன் ஆராய்ந்து பார்த்தேன். ஆராய்ந்து விடுவாளா?

வதையில் விண்ணப்பதாரர் தோழம் உள்ளவர்களுக்கு அவர் ஜாதகம் எழுதித் கள் இருபாலாரும் இருந்தார் கல்யாணத்தில் பிரச்சினையை தந்தார்.

என் ஆராய்ச்சி திசைதிரும்பி விதிதானே! என் வேவெ விதியை விதிப்பவர்கள்.....!

'சோதிடம் மெய்யா? இதை இன்னும் விரிவாக பொய்யா?' ஆராய எண்ணி எண்ணையே ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தத் துணிந்தேன்.

விதி மனிதனை உருவாக்கு கிறதா? மனிதன் விதியை உருவாக்குகிறான்?

விதி என்பது பொய்து ஏன் தெரியுமா?

எனக்கு தோழம் பார்க்க ஜாதகமே கிடையாது. என் வே என் கல்யாணத்திற்கு எந்தத் தடையும் கிடையாது! நான் தானே எனக்கு கல்யாணம் வேண்டாமென்று விதித்தேன்!

ஜாதகத்தைக் குறித்து கப்பெற்றிருந்த எனது பிறந்த அதை மதித்த, செவ்வாய் கால, நேரத்தை ஒரு சோதிடோ ஷத்தைக் கணித்து கிடம் கொடுத்தேன்.

விதித்தவர்களும் மனிதர்கள் தந்தார்.

எடுத்துப்பார்த்தேன்.

அதில் எனக்கும் செவ்வாய் தோழம் தான்!

ஓ! இந்தச் செவ்வாய்தான் எண்ணையும் இதுவரை.....!

மலேசியத் தமிழ் மக்கள் பாடல்

அவள்:

வேளப் புறத்திலே
விசிலடிச்சப் போறமக்கான்
நாலுபேர் கண்டாங்கன்னு
நல்லாயிருக்காது மக்கான்

அவன்:

கண்ணிருக்கும் காத்திருக்கும்
கண்ட கண்ட பேச்சிருக்கும்
பெண்ணே நமக்கென்னு
பெத்தவங்க சம்மதிச்சா.

திரட்டியவர்: சி. ஜெயலங்கமி
மாத்தலை

கலைஞர் கருணாநிதி ஓர் இயந்திர மனிதர், ஓயாமல் ஒதோ ஒரு பணியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்

கழக அலுவலகம் — பொதுக்கூட்டம் — திருமண நிகழ்ச்சிகள் — முரசொலி அலுவலகம் — போராட்டங்கள் — 'சட்டசபை, நம்நாடு' வார இதழ் — திரைப்படக் கதைவசனம் — கவியரங்குகள் — சிறைவாசம் — இப்படி அந்த மனிதர் எங்கும் நிற்கிறார்.

நிற்கிறாரா? — சமுல்கிறார்.

இந்த அதிசயமனிதருக்கு ஒரு பழகக்ம்.

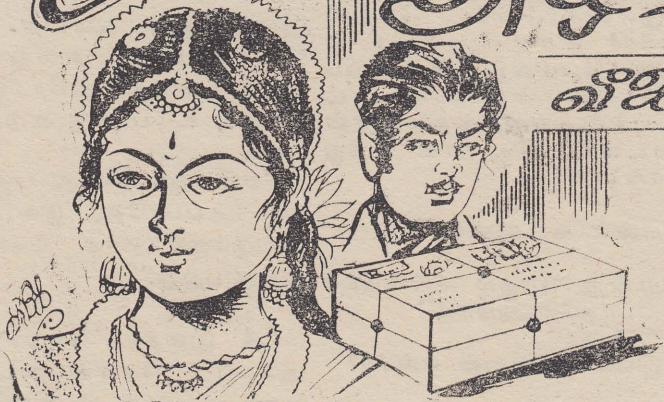

கிறைச்சாலையிலோ — வெளியிலோ இல்லாமல் — சென்னையில் இருக்கும் காலங்களில் ஒவ்வொரு இரவும் சென்னை மௌரீனே கடற்கரைக்கு சரியாக இரவு 9 மணிக்கெல்லாம் நண்பர்களுடன் வந்து உட்கார்ந்து மனம் விட்டுப் பேசி ஒரு மனிநேரம் ஒய்வு பெறுகிறார் அவர்.

அறிஞர் அண்ண துயில் கொள்ளும் மௌரீனே கடற்களரயில் கலைஞருக்கு அத்தனை பிரியம் போலும்!

ஒறவுக்ஸ் லீபி அழுவுதலை

வினாவேங்தன்

“தங்கச்சி! இஞ்சுவாம்மா, இந்தக் கோப்பியைக் கொண்டு போய், அந்த அறையுக்க சோடிச்சுக்கொண்டு ருக்கிற அக்காளுக்குக் கொடுத்திட்டு வாய்மா.”

“ஏன் அக்கா! நீஎன்ன குசு னிக்க செய்துகொண்டிருக்கிறேய். அது கிடக்கட்டும். இஞ்சு எழும்பு. இந்தா இதைக் குடிச்சுப்போட்டுப் போய் நீ வெளிக்கிட்டுவா. குசினியை ஆறுதலாகப் பார்க்கலாம்.”

“தமிழிடிப்போய், முருகுப் பிள்ளை அண்ணன் வீட்டில் ஆட்டிக்கினம் இறைச்சிக்குச் சொன்னாலும் போய் வாங்கிக் கொண்டோடிவாடி”

“இஞ்சர்ப்பா! நீங்களேன் இதுக்குள் நின்டு ஆடிக்கொண்டிருக்கிறியள். நீங்கள் போய் குளிச்சுப்போட்டு வந்து, வெளியில் எடுத்துவைச்சிருக்கிறன் வேட்டியும் சட்டையும் அதை உடுத்திக்கொண்டு நில்லுங்கோவன்.”

“டேய் பெரியவா!..... சீனி அம்மாக்காவையள் இரண்டு பாயும், பன்னீர்ச் செம்பும் அனுப்புறன் என்டு சொன்ன வயள் மறந்திட்டினம் போல இருக்கு. ஓடிப்போய் அதை வாங்கிட்டு வாய்யா.”

“இப்பதான் அன்னலெட்சுகம் வந்தது. பிள்ளையள் கொஞ்சியிடப்புருசன் விட்டார்போல சம் பார்த்துக் கொடி இந்தா வந்திடுறன்.”

துக்குப் பிறகும் உன்ற புருசனுக்கு ஆசை அடங்கியில்லை யாக்கும். சரி சரி இப்பவாவது வந்து சேர்ந்தியே. இந்தா, இதில் குளிச்சிருக்கிற மாவைக் குள்ள போட்டிட்டு, அந்தத் தகரத்துக்குள் இருந்து இன்னம் முண்டு கண்டு மாவை எடுத்துக் குளிச்சுப் போட்டி எடுத்துக்கொண்டைமுடித்துக் கொண்டு நின்ற இடத்திற்கும் சொல்லாடனை, இந்தா வந்திடுறன்.

அன்னிச் செருகி இருந்த சேலையை உதறிச் சரியாகக் கட்டிக்கொண்டு, தன் கையாலேயே தலையைக் கோதிக் கொண்டைமுடித்துக் கொண்டு நின்ற இடத்திற்கும் சொல்லாமல் கிளம்பிவிட்டாள் ராணி.

“அறுந்து போனவங்களுக்கு எத்தனைதரம் சொல்லுறது. அடா நாசமறுப்பாங்களே! சாமிக்கு வைக்கிற இல்லையென்டால் போல தாழும் பூவில் வாசம் இல்லாமலாபோயிற்று. கொண்டுபோங்கடா கொண்டு போய் வீட்டுக்குள் வையுங்கோ வெளியிலைறியாதைங்கோ.”

“வாங்க அக்கா!”

“சின்னவள்! அக்காவைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய் இருத்தம்மா”

“அடக்டவே! இவள் சிவபாக்கியத்துக்குச் சொல்லமறந்து போட்டன், கேள்வி பட்டாளென்றால் என்னைத் தின்டு துலைக்கப் போருள், நல்லவேளை இப்பவாவது ஞாப

அன்றான்ராணியின் முத்தமகளின் சாமத்தியச் சடங்கு. தன்மகளின் சாமத்தியச் சடங்கை எப்படி எப்படி எல்லாம் செய்யவேண்டும் என்று கடந்த இரண்டு வருடங்களாகக் கங்கை கண்டு கொண்டே இருந்தாள். அவள் கணவு அன்றான் நினைவாகிக் கொயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அந்த ஆனந்தத்தில் சூக்கடில்லாப பம்பரம்போல் சமுன்று கொண்டிருந்தாள். ஆனால் இருந்து அஃகன்னுவரை அவள் கையாலேயே செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அவளுக்குத்திருப்தியாக இருக்கும்.

அவள் கண்ணேடு கண்ணறங்கி இரண்டு நாட்கள் இருந்தும் அவள் முகத்தில் சோர்வோ, களைப்போக்காஞ்சமும் தெரியவில்லை. அதற்கு

எதிர்மாருக், அவள் முகத்தில் ஒரு வெற்றிக்களையும், தனது இலட்சியத்தைச் செயல்படுத் திக் கொண்டிருக்கும் திருப்பதி யின் பிரதிபலிப்பும் எதையும் பதருது செய்து முடிக்கும் ஆற்றலும் அவள் கண்களின் வழியாக ஓளியாக வீசிக்கொண் டிருந்தது. அன்று அவளைப் பார்ப்பவர்கள் யாரும், அவள் பத்துப்பிள்ளைகளுக்குத் தாய் என்று சொன்னால் நம்பவே மாட்டார்கள். அவ்வளவு பூரிப்பு.

செல்வராணி இருக்கும் வரைக்கும் ஒவ்வொருத்தரும் தங்கள் தங்களுக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட வேலைகளை அமைதியாகச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவள் படலை யைத் தாண்டியதுதான் பாக்கி.

சந்தனம் கரைத்துக்கொண்டிருந்த வள்ளிநாயகம், மாலைகட்டிக்கொண்டிருந்த மாலா, வெத்திலைபாக்கைத் தட்டுகளில் அடுக்கிக் கொண்டிருந்த மனி, தென்னை ஓலையில் சண்ணம்பை மடித்துக் கொண்டிருந்த தெய்வாளை, இவ்வளவு பேரும் வீட்டுத்தின்னையில் ஒரு கூட்டமாகக் கூடிக்கொண்டார்கள்.

உழுத்தம்பிட்டுக்கு மாப்பினைது கொண்டிருந்த அமுதா, தேங்காய் திருவிக் கொண்டிருந்த பார்வதி, பிட்டுஅவித்துக் கொண்டிருந்த அன்னை வெட்சமி அனைவரும் குசனிக்குள்கூடிக்கொண்டார்கள். பாத்திரம் துவக்கிக்கொண்டிருந்த பவளி, பாய்களைத் தட்டிக்கொண்டிருந்த பசபதி, அரிசி புடைத்துக்கொண்டிருந்த தங்கள், மஞ்சள் அரைத்துக்கொண்டிருந்த மனோன—முற்றத்தில் கூடிக்கொண்டார்கள்.

அமைதியாக இருந்த இடம் இப்போசல கலக்கத் தொடங்கியது. சத்தம் வெளியே வராத படி தங்களுக்குள் பிரச்சினைகளை அலசத்தொடங்கிவிட்டார்கள்.

“இரு சிசயம் உணக்குத் தெரியுமோ?” ஒருத்தி தொடங்கினான்.

“என்னடியப்பா?” மற்றவள் தூபம்போட்டாள்.

“இவளின்ற மகள் சாமத்தீப்பட்ட நேரம் மாமனுக்குக் கூடாதாம்.”

“ஆர் சொன்னது?”

“இவயள் எங்கட வேலுப்பிள்ளைச் சாத்ரி யாரிட்ட இவள்—பெட்டையின்ற குறிப்பைக் கொண்டுபோய் காட்டையுக்க, அங்க என்ற மனுசன் நின்டவர். அவர்தான் வந்து சொன்னவர்.

“என்ன கூடாதாம்.”

“முன்று மாதம் கடுமையாகப் போகவேணுமாம்”

“இப்ப பெடியன் எங்கே?

“கொழும்பிலயாம்.”

“பெடியனுக்கு அறிவிச்சவளே?”

“நான் நினைக்க இல்ல. சொல்லி இருந்தால் இரண்டத்தா ஒருத்தர் வந்திருப்பாங்கள்.”

“இரண்டுபேரும் கொழும்பிலேயே?”

“அவன் மட்டும்தான் அங்க—பெட்ட இங்கதான் இருக்கிறார்கள்.”

“அப்ப அவள் வரலாமே?”

“என்னெண்டப்பா வாறது?”

“ஓமெண்டிறன் இவ சொல்லாமல் விட்டால் அவள் எப்படி வருவாள்?... ம... அவளுக்கென்ன ரோசமில்லையே.”

“அவளுக்கு இருக்கிறமாதிரித்தானே ரோசம் இவனுக்கும் இருக்கும். அவள் நேற்று வந்தவள் ஆனால் இவள்.....? எத்தனை வருசமாக அவளை வைச்சுக் காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள். அவளை தமிழ் மாதிரியேபார்த்தவள்..... ஒரு பெத்தபிள்ளையைத் தாய் பார்த்தது மாதிரி கவனிச்சுவன். தனக்கு இருக்கிறது ஒரே சகோதரம்.

தாயிருக்கா? தகட்பனீருக்கா அது யாரிட்டபோகும் என்று, தான் இருக்கும் வரைக்கும் ஏதோ தான் குடிக்கிற கூளோ கஞ்சியோ.....”

“சும்மா சொல்லக்கூடாது தம்பிக்கு வேலையில்லாமல் இருந்தாலும் அவன்ற மனம் சோரக்கூடாது என்று அவருக்கு நேரத்துக்கு நேரம் சாப்பாடும், உடுப்புக்கு உடுப்பு...”

“ஏன் ஒவ்வொரு புதுப்படமும் தப்பாதே. இவள்தான் அவருக்குக் காசு கொடுத்து அனுப்புறது.”

“நீ இதைச் சொல்லுரைய். அவரைத் தேடிக் கூட்டாளிமார் வந்தால் போதும், ஒரு தரிவந்தாலும் சரி ஒன்பதுபேர்

தலையெழுத்து

தலை எழுத்து என்றால் என்ன? இறைவனுக்கு மட்டுந்தான் அந்த எழுத்து என்ன என்பது தெரியுமா? உங்களுக்குத் தெரியுமா? உங்களால் முடிந்தால் தலையெழுத்தைக்கண்டு பிடியுங்கள் பார்க்கலாம்—

(14ம் பக்கம் பார்க்கவும்)

வந்தாலும் சரி அவ்வளவு
பேருக்கும் தேத்தன்னி,”

“தமியில உயிரையே வச்சி
ருந்தாள்.”

“இப்ப என்னடியப்பா
அதுக்கு, அவள் அவன்ற தமியிலுக்குத்தானே கொடுத்தவள்
வேறு பிறத்தியாட்களுக்கே
கொடுத்தவள்.”

“அவளின்ற புருஷன் நல்லவன்
என்றபடியால் பேசாமல் இருந்தான்—வேறு யாருமென்டால்”

“என்ன தூக்கி அடிப்பாரே?”

“தூக்கி அடிப்பானே? இவ்வ
தும்புக்கட்டால் சாத்து
வாலே?”

“என்? அவளின்ற தமியிலுக்கு
என்ன கெட்டவனே?”

“ஓ... ஓ... ஊமை ஊரைக்
கெடுக்குமாம், பெருச்சாளி
என்னத்தையோ கெடுக்குமாம்
என்டாப்போல, நல்ல பிள்ளைக்கு
விளையாடினவர்தான்
சொல்லாமல் கொள்ளாமல்
இரு பெட்டையைத் தூக்கிக்
கொண்டு போயிற்றார்.”

“நீ என்னடி விசரிமாதிரிக்
கதைக்கிறுய். பெட்டைவிருப்பம்
இல்லாமலா தூக்கிக்
கொண்டுவந்தவன். அவரும்
அவளை விரும்பினான். அவனும்
தூக்கிக்கொண்டு போனன்.
இதில் என்னடியப்பாகேவலம்.
மதுரை வீரன் செய்ய இல்லையா?
முருகன் செய்ய இல்லையா?”

“ஓமடி நீ பெத்துப்போட்டு
விடு. உன்ற பிள்ளை தூக்கிக்
கொண்டு வரட்டும்.”

“எனக்கென்னடி வாழுப்
போறவங்கள் அவங்கள். இந்த
நாளையில இதுகளையொண்டும்
பார்க்க ஏலாது. ஏதோ உயிருக்கு
ஆபத்தில்லாமல் இராண்டும்
சந்தோசமாக இருந்தால்
சரி.”

“சரி சரி நீ பெத்துப்போட்டு
உச்செய்யனடி அப்பா. பாவம்
ராணி அவள் எவ்வளவு நம்பி
இருந்தாள் அவளின் எண்ணத்

லெனின் நூலகம்

சோவியத் ரஷ்யாவின் புகழ் மிக்க ஜெனின் தேசிய நூலகத்தில் 3,00,00,000-க்கு அதிகமான புத்தகங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. ரஷ்ய மக்கள் அனைவருமே அந்நூலகத்தைப் பயன் படுத்திக்கொள்ளக் கூடியதாய் இருக்கின்றது. 3,500-க்கு மேற்பட்ட திறமைவாய்ந்த நூலக வல்லுனர்கள் அதில் பணிபுரிகின்றார்கள்; நூலகம் 3,790-க்கு மேற்பட்ட நூலகங்களுடனும், 106 நாடுகளின் ஆராய்ச்சி நிலையங்களுடனும் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளது.

—நன்றி ‘மாஸ்கோ நியூஸ்’

தில் மண்ணை அள்ளிப் போட் வேண்டாமென்று சொல்லப் பட்டுப் போயிட்டானே போருள்.”
அவன்.”

“அவன் என்ன நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்து போட்டான்? தான் வாழ தனக்கொரு துணையைத் தேடிக் கொண்டான் அவ்வளவுதானே மருமகள் சாமத்தியப்பட்டிட்டாள் என்று இவையள் யாரும் அவனுக்குச் சொல்லி அனுப்பினவேயோ? கேள்விப்பட்டான் உடனே ஒரு பவுன் சங்கிலி — ஏதோ தன்னுல இயன்றைத் வாங்கிக் கொடுத்து அனுப்பியிருந்தான் வேவரென்ன செய்கிறது அவன்?”

“ஓமடி ஓ அந்த ஒரு பவுன் சங்கிலியைக் கொடுத்தாப் போல சரியே? இவன்தாப் போது ஒரு தாய்மாமன். இவனெல்லே நின்று இதைக்கிறப்பாகச் செய்விக்க வேண்டியவன். இந்த ஒரு மாதமாச்சு. எப்படியோ தன்ற மகளின்ற சடங்கச் சிறப்பாகச் செய்வாள் உன்ற தங்கச்சி என்று உனக்குத் தெரியும்தானே. நீ வரவேண்டாம். ஏன் உனக்கும் அக்காவா? தங்கச்சியா? உன்ற தங்கச்சிக்கும்தான் பொருந்தாது. உன்ற மருமகளுக்கும் உனக்கும் என்ன இருக்கு...ம் நீ வந்து வெளியில் நின்று கொண்டு, உன்ற மருமகளைக் கூப்பிடுறைது. அவளின்ற கையில்

“கடவுளே மணியும் பத்துக்குக் கிட்டவரப்போகுது இஞ்சார் பிள்ளையில்லாம் சரியோ? நாங்கள் இனித்தோய் வாப்பம் என்ன?” என்று கேட்டுக் கொண்டே குசினிக்குள் நுளைந்தாள் ராணி.

“ஓ! ஓ! வாங்க!! இப்பூரு சீலையைச் சட்டையைக் கொடுத்திட்டுப் போது, யாக இருக்கும்” என்று கூறிக்

கொண்டே வீட்டுத் திண்ணையில் இருந்து இறங்கி ராணி அருகே வந்தாள் வள்ளிநாயகம்.

சத்தத்தைக்குறைற்று மெதுவாக ராணியின் காதருகே, “ஏன் பிள்ளை உன்ற தம்பியின்ற பெண்டில் இன்னும் காண இல்ல,” என்றால் வள்ளிநாயகம்.

ராணி அடிபட்ட புளி ஆனாள். சிரித்து மகிழ்ந்திருந்த முகம் செவ்வானமாக மாறியது. கண்கள் அனலைக் கக்கின. சுவாசம் வேகமாகவும் வெப்பமாகவும் இருந்தது. வள்ளி நாயகத்தைப் பார்த்த பாரவையில் அங்கு இருந்த அணைவருக்குமே கரிக்குடல் கையில் வந்தமாதிரி. அங்கு நிலவிய அந்த ஒரு நிமிட அமைதி பெரும்பயன்கரத்தையே உருவாக்கியது.

அடுத்த நிமிடம் ராணியின் வாயில் இருந்து என்ன வரப் போகின்றதோ என்று ஒவ்வொருவரும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

தெரியமாகக் கேள்வியைக் கேட்ட வள்ளிநாயகத்திற்கு

தலையெழுத்து

S தான் தலை எழுத்து. நம் நாட்டுப் பெண்கள் தலையில் போடும் S கொண்டையை நீங்கள் பாரித்த தில்லையா?

எலியைச் சுடத் தெரியாத தளபதி

1943-ம் ஆண்டு இத்தாலியிலுள்ள “கெஸ்ட்டா” என்ற இடத்தில் ஓர் இராணுவ முகாம் போடப்பட்டிருந்தது. அதிலுள்ள அறையோன்றில் ஓர் எவி அங்கு மின்கும் ஒடிக்கொண்டிருந்தது. அதன் தொல்லை சகிக்க முடியாதிருந்தது. அங்கு அமைதியாக இருந்து ஆழ்ந்து சிந்தித்துக்கொண்டிருந்த அதிகாரியின் பொறுமைக்கு முடிவு ஏற்பட்டது.

கோபத்துடன் எழுந்தார். அடுத்த கணம் எவியை நோக்கி துப்பாக்கிக் குண்டுகள் பல பாய்ந்தன. ஆனால் அந்த எவி தப்பித்து விட்டது. எவியை சுட்டு வீழ்த்துவதில் அதிகாரி படுதோல்வியையே கண்டார்.

சுற்றில் அவரது சமயற்காரன் ஒடிப்போய் ஒரு விறகு கட்டையை எடுத்து வந்து எவியை ஒரே அடியில் அடித்துக்கொள்ளினார்.

இவ்வாறு பல தடவை முயன்றும் ஓர் எவியைச் சுட்டு வீழ்த்த இயலாத அந்த இராணுவத்தளபதி யார் தெரியுமா?

அவர்தான் இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தில் முழு உலகையும் ஒரு கலக்கு கலக்கிய ஜெனரல் ‘ஜஸ்ஸ் ஹோவர்’— முன்னாள் அமெரிக்க ஐஞாதிபதி.

தகவல்:— முஹம்மது ஹஸ்ஸி,
141, கடற்கரை வீதி, கல்முனை - 4.

வயிற்றைக் கலக்கியது மட்டு தம்பியுமில்லை, அப்படி ஒரு மல்ல, நல்லாக நடந்துகொண் உறவுமில்லை. அது அழிஞ்சு டிருந்த சாமத்திய வீட்டில் கேடகக்கூடாத கேள்வியைக் கேட்டதால் இனி என்ன நடக் கேட்டபோகின்றதோ என்ற பயம் மனதைப் பீடிக்கவே, நெஞ்சு மனதைப் போன்ற ஒரு முடிஞ்சு வருசம் மூண்டாச்சு. இனி எங்க இருக்கு எனக்கு தம்பி.”

“தம்பியா அது யார்? அவன் செத்து காடாத்தி, எட்டுக்கு வைச்சு மூப்பத்தொண்டும் முடிஞ்சு வருசம் மூண்டாச்சு. இனி எங்க இருக்கு எனக்கு தம்பி.”

ராணி மெதுவாகச் சொன்னாள் ஆனால் அந்த வார்த்தையில் கோபத்தின் அனல் வீசியது. அதன் வெம்மையைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாமல் பின்னால் நகர்ந்தாள் வள்ளி நாயகம். ராணி தொடர்ந்தாள்:

“என்ற மகளின்ற சாமத்தி யச் சடங்கு நல்லா நடக்க வேணும் என்றதால் நான் பேசாமல் இருக்கிறேன். வேறு நாளாக இருந்து, நீயில்லாமல் வேறு ஆளாக இருக்கவேணும், இப்பகேட்ட கேள்விக்கு நல்ல பதில் குடுத்திருப்பன். எனக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள்

மந்திரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர் போன்று அவளது கண வன் சென்றார். அவர் திரும்பி

வரும்போது கையில் ஒரு பெரிய பதிவுப் பார்சல் ஒன்றி ருந்தது. ராணியின் மத்தை உள்ளே பதில் குடுத்திருப்பன். எனக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள்

சோடனை செய்யப்பட்ட ஆச வாக அதைப் பிரித்தாள். எனக்னத்தில் இருத்திவைத்தார்கள். “நீ எண்ணேய கண்டறி யாததைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறோய்? போய் சோடாவை உடையனப்பா” என்று கூறிக் கொண்டே வெளியே வந்தாள் ராணி.

“இஞ்சரணை கொழும்பில இருந்து பிள்ளைக்கு யாரோ ஒரு பெடிச்சி ஒரு பார்சல் அனுப்பி இருக்கு அதுதான்...” என்று இழுத்தார்.

“அவளோட படிச்ச பிள்ளையள் யாராவது அனுப்பி இருக்குங்கள் நீயேன் அதை வைச் சுப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோய். அவளிட்ட கொண்டு போய்க் கொடுத்திட்டு நான் சொன்னதைச் செய்யன்.” ராணி நகர்ந்தாள்.

சடங்கு வீடு அமளிதுமளிப் பட்டுக்கொண்டிருந்தது. ராணி யின் மகனுக்கு அந்தப் பார்சலுக்குள் என்ன இருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆசை. அதை அனுப்பிய பெயருக்குரியவர் யார் என்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. மெது

அதைப் பிரித்தாள். வாங்கவிட்ட னன் கென்னை சீலை வாங்க வக்கில்லை சேலை ஒன்றும் அதற்கு ஏற்ப பாவாடைத் துணியும், ரவிக் கையும் கிடந்தன. அதன் அடியில். “உன்னை நேரில் வந்து வாழ்த்த ஆசை. முடியவில்லை. இருந்தும் இன்று போல் என்றும் வாழ்க்” இப்படிக்கு உன் அன்பு மாமா

என்று ஒரு துண்டும் கிடந்தது. அதே நேரம் எதற்காகவோ அங்குவந்த ராணியின் கண்ணில், மகளின் கையில் உள்ள துண்டும், விரித்துவைக் கப்பட்ட பார்சலில் இருக்கும் புடவையும் பட்டன.

“கொழும்பில் இருந்து யாரம்மா அனுப்பியது” ராணி அமைதியாகத்தான் கேட்டாள்.

“மா... மா...” என்ற வார்த்தைகள் முடிக்குமுன்,

“யாருக்கடி மாமா? திருப்பி அனுப்பக்கூடாது என்டதிற்

கென்னை சீலை வாங்க வக்கில்லை என்டா இதை அனுப்பி இருக்கிறோர். இதை வேண்டுமென்று அவற்றை பெண்டிலுக்கு அனுப்பட்டும்” என்று கோபக் கனல்பறக்கக் கூறிக்கொண்டு, அந்த பார்சலைச் சுருட்டி அவள் ஏறியவும் “அம்மா” என்று அலறிக் கொண்டுவந்து படியில் ஏறிய அவள் மகன் அதை ஏந்திப்பிடிக்கவும் சரியாக இருந்தது.

“என்டா?” என்றால் ஆத்திரத்தோடு,

“கொழும்பில் அக்சிடன்டில் மாமா செத்துப்போயிட்டாராம், தந்தி வந்து மாமி அழுது கொண்டிருக்கிறோய்” அழுது கொண்டே சொன்னன்.

ராணி சீலையானால்.

சாமிக்கு வைக்கப்படாவிட்டாலும் வீட்டில் தனது வாசனையை வீசிக்கொண்டிருந்த அந்தத்தாழம் பூவை பிய்த்து, மண்ணில் ஏறிந்து கொண்டிருந்தான் ராணியின் கடைசி மகன்.

(யாவும் கற்பனை)

- * கோழும்பு சுற்றுடலில் உள்ள பெளத்த தூராவ சாதி பெற்றேர் அழகான 27 வயது மகனுக்கு மாப்பிள்ளை தெரு கிருர்கள்.
- * மரியாலை தயான கத்தோலிக்க கராவச்சாதி பெற்றேர் — மகனுக்கு மாப்பிள்ளை தேவை.
- * கத்தோலிக்க கராவச்சாதி பெண்ணுக்கு மனமகன் வேண்டும்.
- * பெளத்த கொவிச்சாதி தாய் தண் பட்டதாரி மகனுக்கு அதே சாதியைச் சேர்ந்த மாப்பிள்ளை தெடுகிறார்.
- * மரியாலை தயான கத்தோலிக்க கொவிகம் சாதி பெற்றேர் — 30 வயது மகனுக்கு மனமகன் தேவை.
- * பெளத்த கொவிச்சாதி பெற்றேர் — மனமகனுக்கு மாப்பிள்ளை தெடுகிறார்கள். (மகன் பட்டதாரி ஆசிரியை)
- * காவிலையைச் சேர்ந்த பெளத்த கொவிச்சாதி பெற்றேர் — மகனுக்கு (வயது 29) மனமகன் தேவை.

மனமகன் தேவை

- * மரியாலை தயான பெளத்த கலைக்கம் சாதி பெற்றேர் — மகனுக்கு மனமகன் தேவை.
- * பெளத்த கொவிகுலச் சாதி பெற்றேர் — மகனுக்கு (பட்டதாரி) மனமகன் தெடுகிறார்கள்.
- * மரியாலை தயான பெளத்த கொவிச்சாதி பெற்றேர் — என்னியர் மகனுக்கு பெண்தேவை.
- * பெளத்த கராவச்சாதி சகோதரன் — தமிழக்கு (அரசாங்க ஊழியன்) மனமகன் தேடுகிறன்.
- * பெளத்த கராவச்சாதி (பெளத்தர்) தாய் — வண்டனில் தொழில் குறைந்த மனமகன் மகனுக்கு மருவுகள் தேவை.
- * கொவிச்சாதி சேர்ந்த கொவிகம் சாதி சகோதரர்கள் — ஆசிரியைச் செலுக்கிறார்கள் மனமகன் தேவை.
- * மரியாலை தயான பெளத்த கொவிச்சாதி பெற்றேர் — மகனுக்கு மனமகன் தேவை.
- * பெளத்த கொவிச்சாதி பெண்டாக்டர் சகோதரிக்கு மனமகன் தேடுகிறார்.
- * கொவிகம் சாதி பெற்றேர் — கட்டாவில் உள்ள மகனுக்கு மனமகன் தேடுகிறார்கள்.
- * கத்தோலிக்க சுகுமாரம் சாதி கலைக்கியான இளம் பெண்டாக்டர் அல்லது வழக்கறிஞர் அல்லது என்னினியர் மாப்பிள்ளை தேவை.
- * பெளத்த கொவிச்சாதி பெற்றேர் — கணக்காளர் மகனுக்கு அழகான மனமகன் தேவை.
- * பெளத்த கொவிச்சாதி பட்டதாரி பெண்சனியர் வயது 51 — வருமானம் 750 ரூபா. மனமகன் தேவை.
- * பெளத்த கொவிச்சாதி 31 வயது — மனமகன் வேண்டும்.

கொவி சாதி காரப் பாகங்கால விகிதம் 20 வயது வரை கொவிச்சாதி பெற்று விடப்படும்.

- * மரியாலைத்தயான பெளத்த கொலி சாதி பெற்றேர் பட்ட தாரி மகனுக்கு மணமகன் தெடுகிறோர்கள்.
- * காலிகம் சாதி பெற்றேர் — அழகான மகள் — வயது குறைஞ் 26 — மணமகன் தேவை.
- * பெளத்த கொலிச்சாதி தாய் சுட்டிடுத் தாபங்கிதி சுருக்கே முத்தாளர் வேலைபார்க்கும் மகனுக்கு மணமகன் தேடுகிறோர்.
- * மரியாலைத்தயான பெளத்த கொலிச்சாதி தாய் — மகனுக்கு மாப்பிள்ளை தெடுகிறோர்.
- * பெளத்த கராவ சாதி தாய்—மணமகன் தேடுகிறேர்— டாக்டர் மகனுக்கு.
- * மரியாலைத்தயான கத்தோலிக்க கொலிச்சாதி பெற்றேர் — 22 வயது மகனுக்கு டாக்டர் அல்லது என்னிலீயர் மணமகன் வேண்டும்.
- * கத்தோலிக்க கொலிச்சம சாதி பெற்றேர் — மகனுக்கு மணமகன் தேவை.
- * பெளத்த கொலிச்சாதி டாக்டர், என்னிலீயர் — மகனுக்கு மணமகனுக்கத் தேவை.
- * பெளத்த கராவச் சாதி பெற்றேர் மகனுக்கு (ஆசிரியை) மணமகன் தெடுகிறோர்கள்.
- * கொலிச்சாதி (பெளத்தர்) என்னியரோ — டாக்டரோ வேண்டும்—அழகான 17 வயது மகனுக்கு.
- * பிரபலமான கத்தோலிக்க கொலிச்சாதி பெற்றேர் — மகனுக்கு மணமகன் தெடுகிறோர்கள்.
- * கண்டு பெளத்த கொலிச்சாதி பெற்றேரின் மகனுக்கு மணமகன் தேவை.
- * கொலிகம்ச்சாதி —இங்கிலாந்தில் தொழில் — மணமகள் தெடுகிறோர்.
- * மரியாலைத்தயான பெளத்த சுலாகம்ச்சாதி பெற்றேர் — மகனுக்கு பெண் தேவை. (சாதகக் குறிப்பும் அனுப்பவும்)
- * கத்தோலிக்க கொலிச்சாதி தந்தை — மகனுக்கு பெண் தெடுகிறோர்.
- * மரியாலைத்தயான பெளத்த கொலிச்சாதி மணமகள் தேவை—தொடர்பு கொள்ளவும்.
- * பெளத்த கொலிகம்ச்சாதி —வயது 33— பெண்டேவை
- * பெளத்த கராவச் சாதி பெற்றேர்—மகனுக்கு (வயது 34) மணமகள் தேடுகிறார்கள்.
- * கிறிஸ்தவ தூராவச் சாதி—மணமகள் தேவை.
- * கிறிஸ்தவ கராவச் சாதி பெற்றேர் மகனுக்கு (1500/- சம்பளம்) பெண் தேடுகிறோர்கள்.
- பார்த்திர்களா?**
- சிருநாள் வெளிவிவந்த ஒரு பத்திரிகையில் யாடிய (The Sunday Observer 20—11—1977) சிங்களவர் 46 சாதி விளம்பரங்கள் செய்திருக்கிறார்கள்.
- தமிழ்மத்தில் சாதிக்கேள்குமோ உண்டு. என்று, கூச்ச விடும் சிங்களத் தலைவர்கள் இதற்கு என்ன பதில் கூறப்போகிறார்கள்.
- சிங்களப் ரிராதேசத்தில் சாதி எதிர்ப்புப் போர் நிகழ்த்த வெற்றிலை வைத்தால் — அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டாம்.
- இதழ்கள் காய்ந்துபோய் கரிப்பற்று இருக்கின்றனவா என்று பார்ப்பதற்கு அவள் அடிக்கடி உதட்டில் விரல் வைத்துப் பார்க்கிறார்கள்.
- காதலனைப் பற்றிய நினைவுரும்போது—அல்லது அவன் வரவை எதிர்பார்க்கும்போது அவள் விரல் தாஞ்சுவே போய் உதட்டைத் தொட்டு அசை வற்று நிற்கிறது.
- கூடிய மகிழ்ச்சியிலும் அவன் மீறிய துண்பத்திலும்—தன்னை மறந்த நிலையில் ஒரு பெண் தன் இதழை விரலால் தொடுகிறார்கள்.
- தாய்மூலையில் — பிள்ளையாய் இருந்தபோது பால் அருந்திப் பழகிய இதழ்—வளர்ந்த பின்பும் எதையோ உணர விரும்புகிறது. ஆடவர்களுக்கு இல்லறம் திரும்பவும் பழைய வாய்ப்பை மனைவியிடம் தருவதால் — பெண் மட்டும்— பழைய பழக்கத்தை ஏதோ ஜோக்கோடு — அடிக்கடி உதட்டை நோக்கி விரலைக் கொண்டு செல்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார் ஒரு பாலியல் அறிஞர்.

உடுட்டல் விரலை வைத்தால்....

எல்லாள் கைமுனு சர்ச்சை

எதைக் காட்டுகின்றது?

சிங்கள இனவெறி தலைவரித்தாடிய காலம்—1977 ஆவணித் திங்கள்—சிங்கள வங்காவில் தமிழர் மேனிகள் சடலங்களாய் வீழ்ந்து கொண்டிருந்தவேலோ— ஈழத் தமிழ் மண்ணில் சிங்கள இராணுவத்தினரும் பொலி சாரும் வெறிக் கூத்தாடிய செங்குருதி நாட்கள்— பினங்களின் வாடை வீசிக்கொண்டிருந்த அந்த நேரத்தில் ஒரு நாள் (22-8-77) மக்கள் பேரவை கூடுகின்றது.

அகங்காரத்தை—ஆணவத்தை தன் வடிவ மாகக் கொண்ட அகலவத்தை நாடானுமன்ற உறுப்பினர் மெரில் காரியவாசம்— சிங்களத்தை—சிங்களத்தின் சீற்றத்தை ஆதரித்து முழங்குகிறார்கள்!

“ஓவ்வொரு சிங்கள இளைஞின் உள்ளத் திறும் துட்டகைமுனுவாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஓவ்வொரு சிங்கள இளைஞும் துட்டகைமுனு போன்ற இன உணர்வுடன்தான் வாழ்கிறார்கள்”

* * *

முன்று திங்கள் கழித்து— மீண்டும் நாடானுமன்றத்தில் இனவெறி முழக்கம்

கேட்கின்றது. நடப்பதோ வரவு— செலவு திட்ட விவாதம்—ஆனால் சிங்கள நாடானுமன்ற உறுப்பினர் பேச்சுக்களில் தலைகாட்டுவதோ பயங்கர இனவெறிப் பூதம்!

பேரவையில் 21-11-1977இல் மிகுந் தலை நாடானுமன்ற உறுப்பினர் தயாரத்ன வாலகம்பாகு பிரசங்கம் செய்கின்றார்கள்:

“இந்நாட்டில் துட்டகைமுனு— பராக்கிரமபாகு போன்றேர்களை உருவாக்க இடம் கொடுக்கவேண்டாம் என்று தமிழ்த் தலைவர்களை நான் கேட்கிறேன்!”

நாட்டை இழந்து நலிவற்று நிற்கும் தமிழரை நடுங்கவைக்கும் எச்சரிக்கையாய் அமைகிறது நாடானுமன்ற உறுப்பினர் முழக்கம்!

* * *

தமிழரில் ஒர் தனிப்பெருந் தமிழர் நல்லூர் விவா! தமிழனத் தாக்குபவளை

எந்த இடத்திலும் விட்டுக்கொடுக்கக் கூடாது
என்பதே அவருக்குள்ள ஒரே அவா!

அஞ்சாமல் பேரவையில் சிங்களவர்
முன் ணே—1—12—77 அன்று நிமிர்ந்து நின்று
சிவா அடித்துக்கொண்ண வார்த்தைகள்
இவை:

“தங்களை தாங்களே கைமுனுக்களாக
நினைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு ஒன்றைக் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன் — எமது
தலைவர் (அமிர்தவிங்கம்) எல்லாளனைப்போல
வயோதிபர் அல்லர் — பயமுறுத்தல்களுக்கு
நாங்கள் ஒரு போதும் பணியமாட்டோம்!”

* * *

எல்லாளன்—கைமுனு சர்ச்சை நாட்டில்
அடிபடும் இவ்வேலை நம் எண்ணங்கள்
எங்கோ பாய்கின்றன.

கி. மு. 205 — கி. மு. 161 எல்லாளன்
ஆட்சி செய்த காலம்.

அந்தப் பொற்காலத்தின் கடைசி அத்தியாயம் கொடுமையானது!

தமிழன் வாழ்வை முற்றுக முடிக்க
நினைத்த சிங்களவர் தலைவன் கைமுனு தலை
நிமிர்ந்து யானை மீது வருகிறான்!

எதிரே நடைபோடும் களிற்றில் எல்லா
ளக் கிழவன் வீற்றிருக்கிறான்!

போர் நிகழ்கிறது!

சாய்கிறுன் எல்லாளன்! தமிழர் சரித்திரம்
முடிந்தது என்று உவகையில் தோய்கிறுன்
கைமுனு!

* * *

எண்ணங்கள் விரிகின்றன.....

சுமார் இரண்டாயிரத்து இருநூறு ஆண்டு
களுக்கு முன்பு—எல்லாளனைத்தான் கைமுனு
வால் தீர்த்துக்கட்ட முடிந்ததே தவிர—
'எல்லாளன்' கைமுனு' பிரச்சனையை அவனால்
தீர்த்துக்கட்ட முடிந்ததா?

பிரச்சனை அப்படியேதான் இருக்கிறது.

* * *

புதிய சிங்கள இளைஞில் அகவத்தை
நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் கூறுவது போல
புதிய கைமுனு வாழலாம்.

இல்லை என்றால்—யிகிந்தலை நாடாளுமன்ற
உறுப்பினர் கூறுவது போல இனி ஒரு புதிய
கைமுனு தோன்றலாம்—

ஆனால்.....

‘அந்தக் கைமுனு என்ன செய்யப் போகி
ருன்?’ என்பதே கேள்வி.

அவன் எல்லாளனைத் தீர்த்துக்கட்டுவானு? அல்லது ‘எல்லாளன்—கைமுனு’ பிரச்சனை
யைத் தீர்த்து வைப்பானு?

எல்லாளனைத் தீர்த்துக்கட்டும் இனவெறி
யால் ‘எல்லாளன் — கைமுனு’ பிரச்சனை
என்றுமே தீரப்போவதில்லை!

எல்லாளன் இறந்து இரண்டாயிரத்து
இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு—இன்றும்
எல்லாளன் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதாக சிங்களவர்கள் அஞ்சகிறார்களே — கைமுனு
தோன்றுவான் என்று கரச்சிக்கிறார்களே—
என்ன அர்த்தம்?

‘எல்லாளன்—கைமுனு பிரச்சனை’ தமிழ்
நூக்கு விடுதலை கிடைக்கும் வரை தீராது
என்று தான் இதற்கு அர்த்தம்! அர்த்தம்
புரியாத வரை ஈழத்தில் என்றுமே நிற்காது
சிங்களர்—தமிழர் யுத்தம்.

வெள்ளை வெறி

அமெரிக்காவில் கறுப்பர்களுக்கு எதிரான
'வெள்ளை வெறி' இன்னும் அப்படியே தான்
இருக்கிறது.

விடுதலை வீரர் ஆபிரகாம் லீங்கன் படு
கொலையும்—மாட்டின் ஹாதர்கிங்கின் இரத்த
மரணமும்—கறுப்பு மக்களுக்கு எந்த விமோ
சனத்தையும் நந்ததாகத் தெரியவில்லை.

கறுப்பு என்று சொன்னாலே அமெரிக்கா
வில் உள்ள வெள்ளை வெறியருக்கு வெறுப்பு
என்று ஆகிவிடுகிறது.

BLACK — BROWN என்னும் வெள்ளையர்
களின் பழங்காலப் பெயர்களை — புதிதாகப்
கும் வெள்ளைக்காரர் பிள்ளைகளுக்கு வைக்கக்
பிறக் கூடாது என்று இந்த வெறியர்கள் பிர
சாரம் செய்கிறார்கள்.

கறுப்புக் கண்ணை அழகாக இருந்தாலும்
அதை அணியக்கூடாது என்று மக்களையும்—
இக்கண்ணைகளை விற்கக்கூடாது என்று
கடைக்காரர்களையும் வெள்ளை வெறியர்கள்
கேட்டு வருகிறார்கள்.

ஒரு வெள்ளைக்காரன் கொல்லன் வேலை
பார்க்கக் கூடாது — ஏனென்றால் அவன்
'BLACK SMITH' என்ற பெயரைத் தாங்க
வேண்டி வரும் என்று கூட இவர்கள் கருது
கிறார்களாம்.

உலகில் கறுப்பு நிறத்தை வெறுக்கும்
இந்த வெள்ளை வெறியர்கள் தங்கள் உள்ளங்
களை ஒரு தடவை உற்று நோக்குவார்களா?

கறுப்பாய் இருக்கும் உள்ளங்களை இவர்கள் கழுவித் துடைப்பது எந்நாள்?

சூரியந்து தூங்குமுன்

“கோ” என்றிரையும் கொடுங்கடல் வெள்ளத்தில்
சுத்திடும் மீனவர் ஓடங்களே!
நோவொன்றிலார் இந்த மண்ணில் எழுப்பினோர்
நூற்றுக்கணக்கான மாடங்களே!

பொங்கு புயலில் அலைகடலில் வலை
போட்டுக் கடல் மக்கள் பாடுபட்டார்!
தொங்கு தசையினர் மீன்முதலாளியர்
தோணியில் ஏறிக் குதிரைவிட்டார்!

ஓயில் சேர் பணத்தர் ஒனிநிலா மாடத்தில்
ஒங்குதடா வாழ்க்கை ஒங்குதடா!
துயிலார் மீனவர் சேரி அடுப்பினில்
தூங்குதடா பூனை தூங்குதடா!

உப்புப் புளியில்லை செப்புக்காசொன்றில்லை
உயிருக்கு வாழ்வில்லை சேரியிலே!
குப்புறக்காற்றில் விழுங்குடில் மீனவர்
குலத்துக்கோர் புகவில்லை மாரியிலே!

ஏழை பணத்தைச் சுரண்டியவன் அதோ...
இன்பக் கிறுக்கிலே ஆடுகிறுன்!
தாழை போலே ஆழி மண்ணிலே ஏழை
சாய்ந்து புதைகுழி தேடுகிறுன்!

வலையில் ஆயிரம் ஒட்டைகள்! மீனவர்
வாழ்விலும் ஆயிரம் ஒட்டைகளோ?
அலைகடலில் அமுந்துவோர் வாழ்விலும்
அள்ளிச் சுருட்டுவோர் சேட்டைகளோ?

தாசி ஆவந்தன்

‘காசினி போற்றும் கதைஞர் கோமான்
டால்ஸ்டாய் காலமான கதை
காப்புக் கடைக்காரன் விழிகளிலும்
கண்ணீர் சொட்டச் செய்துவிடும்’.

— தமிழ்வாணன்.

டால்ஸ்டாய் எழுத்தாவரல்ல

அவர் ஒரு நாவல்

‘நாவல்கள் அனைத்திலுமே நிச்சயமாகத் தலைசிறந்தது போரும் சமாதணமும். பேரற் வாற்றலும், வலுவான சிந்தனை சக்தியும். ஆழந்த உலக அனுபவமும், மனித இயல்புகளைத் துருவியாராயும் பார்வையும் கொண்ட மனிதரால் மட்டுமே இந் நாவலைப் படைத்திருக்க முடியும். எவ்வளவோ அதி முக்கியமான வரலாற்றுச் சம்பவங்களை உள்ளடக்கி என்ன என்ற கதாபாத்திரங்களை நடமாடவிட்டு, இவ்வளவு பிரமாண்டமான நாவலை இது வரையாரும் படைத்தில்லை; இனி யாராலும் படைக்க முடியாது என்பது என் திடமான முடிவு. உண்ணத் நாவல்கள் பல அநேகமாக வெளிவரலாம்; ஆனால் இதைப் போன்ற நாவல் ஒன்று இனி வெளிவர முடியாது ...இதை ஒரு காவியம் என்று தீர்க்கமாகக் கூறுவார்கள். என்னைப் பொறுத்த மட்டில் இதைத் தவிர வேறெந்த உரை நடை இலக்கியத்தையும் நான் காவியமெனக் கூறுமாட்டேன், என்று விமோடால்ஸ்டாயின் நாவலைப்பற்றி ஆங்கில இலக்கிய மேதை ‘சமசெட் மோம்’ கூறியிருக்கின்றார்.

டால்ஸ்டாய் போரும் சமாதானத்தையும் மட்டும் படைக்க வந்த டால்ஸ்டாய் இராணுவத்தில் சேர்ந்தார்.

மும் சதிராடிய அவரின் சொந்த வாழ்க்கையே ஆவல் தரும் நாவல் காவியமாக அமையாவிட்டாலும் அது நிறைவெற்ற நாவல். பெரும் எழுத்தாளர்கள் தோன்றுத் தரப்பறையில் 1828ல் நிக்கலஸ் டால்ஸ்டாய் பிரபுக்கும், மரியா வொல்கன்ஸ்கா இனவரசிக்கும் டால்ஸ்டாய் கடைக்குடியாய்ப் பிறந்தார். சிறுவயதிலேயே பெற்றேர இழந்த அவர் பல்கலைக்கழகத் தில் தாய்மொழியைத் தனிர, பிரஞ்சு கிரேக்கம், இத்தாலி, ஜெர்மனி, ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளைக் கற்றார். இம் மொழிகளில் அவர் பாண்டித் தியம் பெற்றிருந்தும் பட்டம் பெறப்படிக்க பொறுமையற்ற வரானார். மொழித்துறைக்கு முழுக்குப்போட்டு சட்டத் துறைக்குத் தாவினார். சட்டத் தைவிட தர்மசாஸ்திரங்களில் அவருக்கு நாட்டம் அதிகம்.

பல்கலைக் கழகத்தை விட்டு பட்டம் பெற்று வெளி வந்த டால்ஸ்டாய் இராணுவத்தில் சேர்ந்தார். படைக் கையின் மனைவி மேல் மையல்

களத்தில் திடகாத்திரமான் களைப்படையாமல் ஒரு நாள் முழுவதும் நடக்க முடிந்தது; 24 மணி நேரம் தொடர்ந்து குதிரைச்சவாரி செய்யமுடிந்தது. ஓய்வு நேரத் தில் மதுவில் நீந்தினார்; மாது களிடம் காமலீலைகளில் மூழ்கி னார். இதனால் மேகநோய் அவரைத் தொற்றிக்கொண்டது. குதுவிளையாட்டில் அவருக்கிருந்த மோகம் அழகான பண்ணை மாளிகையை இழுக்கச் செய்தது. ‘மது மாது, குது’ — இதுவே டால்ஸ்டாவின் ஜீவகீதமாயிருந்தது. கெடுபிடி போர் வாழ்விற்கிடையே சில எழுத்தொலையங்களை எழுதி வெளியிட்டார்.

டால்ஸ்டாய் இராணுவ சேவையிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு, தன் சொந்த பூமியான யஸ்நயா பொல்யானுப் பண்ணைக்கு, மலர்ந்து மணம் வீகம் எழுத்தாளராகத் திரும்பினார். அங்கே அவரை மன்மத பாணம் சும்மா விடவில்லை. அவர் பண்ணை விவசாய அடி வில்லை, சண்டையும் சமாதான

கொண்டார். ‘இதுகாறுமில் பண்ணையைக் கவனித்து வந்தார். அவர் புதியதாக வால்கா நதிப் பகுதியில் வாங்கிய நிலத்தோடு பண்ணை 16,000 ஏக்கராக அதிகரித்தது. இவ்வின்னினிய காலத்தில்தான் டால்ஸ்டாய் அவர்கள் உலகப் புகழ்வாய்ந்த நாவல்களான போரும் சமாதானமும், அன்னகரீன என்ற இரு நாவல்களையும் டால்ஸ்டாய்க்கு சாரதியாய் இருந்திருக்கின்றன! டால்ஸ்டாய் இந்தக் கண்ணராவிக் காட்சியை கண்டு என்ன செய்தாரோ!

டால்ஸ்டாய், அனுபவிக்க வேண்டிய இன்பபோகங்களில் ஒன்றே ஒன்று மட்டும் எஞ்சி யிருப்பதாக நினைத்தார். அது இல்லற வாழ்வு. அதையும் கவுத்துவிட, அவரின் குடும்ப நண்பரான டாக்டர் பேர்ஸின் மகளின் கரங்களை நாடினார். அவருக்கோ பல்கவை பெண் களுடன் பால்சுவை அனுபவித்த 34 வயது; அவருக்கோ கசடற்ற கண்ணிப்பருவ 17 வயது — ஐம்பது சதவீத இளமை! சொன்யா சம்மதம் தெரிவித்து விட்டாள். ஆனால் டால்ஸ்டாயின் மனம் கேட்க வில்லை. மனசாட்சி மனதைக் குடைய டால்ஸ்டாய் தன்னைப் பற்றி ஓளிமறைவின்றி அப்பட்டமாக எழுதி வைத்திருந்த நாட்குறிப்பை அப்படியே சொன்யாவின் முனவிரித்து வைத்துவிட்டார். சொன்யா நாட்குறிப்பைப் படித்து பத்தடமுற்றார்; இரவு முழுவதும் நித்திரை கொள்ளாமல் கண்ணீர் விட்டாயை மன்னித்து டால்ஸ்டாயை மன்னித்து ஆனால் இச்சம்பவங்களை அவள் மறக்கவில்லை. ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் வடித்த புத்துயிர் நாவலின் கதா நாயகன் போன்று புதிய வாழ்க்கையை புதுமண வாழ்க்கையை—ஆரம்பித்தார் டால்ஸ்டாய். 48 ஆண்டு இல்லற வாழ்வில் 13 குழந்தைகளுக்குப் பெற்றே ராணுர்கள் டால்ஸ்டாய் தம்பதிகள்.

புதுமண வாழ்வில் பாச பந்தமும், பூரிப்பும் பூத்துக்குலுங்கின. டால்ஸ்டாய் குடும்பத்தைவர்க்குரிய பொறுப்போடு

தாடியும் தோளில் தவழ மதியாகத் திகழ்ந்தது. டால்ஸ்டாய் பண்ணையில் டால்ஸ்டாயை காந்திஜி தன்குரவாய் ஏற்றுக்கொள்ளத் தவறவில்லை.

டால்ஸ்டாய் எவ்வளவு யஸ்தயா பொல்யா னப் தாரம் உலக வாழ்க்கையை பண்ணை ஒரு ரஷ்யச் “சபர் விட்டு ஒதுங்கிச் சென்றாரோ

ஆணும்

பெண் ணும்

ஒரு ஜீவன் ஊரைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தால் அந்த ஜீவன் ஓர் ஆண். ஒரு ஜீவனை ஊர் சுற்றிக் கொண்டிருந்தால் அந்த ஜீவன் ஒரு பெண்.

தி. சி.வுலீந்தம்

அவ்வள்ளு தூரம் சொன்யா உலக வாழில் இறுக ஒட்டிக் கொண்டாள். வயது சென்ற காலத்தில் ஒரு இளம் இசையமைப்பாளருடன் காதல் தொடர் புகொண் டு தன் பெயரை கெடுத்துக் கொள்ளத் தவறில்லை. டால்ஸ்டாயின் பழங்கால மாளிகையும், அவரின் பட்டிக்காட்டு பழக்க வழக்கங்களையும் வெறுத்து நகர்ப்புற நவநாகரீக வாழ்வை விரும்பினார். குழந்தைகளை செல்வந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்த்தாள். நல்ல வரன் தேட நினைத்துத் தன் வயதுக் குமரிகளை உயர் சமுதாயத்தில் உறவுகொள்ள வைத்தாள். பண்ணையின் வர்த்தகப் பொறுப்புகளை அவளே கவனித்து வந்தாள். டால்ஸ்டாயை நித்தியமாக நச்சரித்து வந்தாள். நச்சுப் பாம்பாய் அவர் மேல் சீறி விழுந்தாள். வாழ்வில் இருவருடைய இலட்சியங்களும் இரு துருவங்களைப் போல் இயங்கின — அவர்கள் எப்படி இனைத்து வாழ்முடியும்?

இல்லாளின் இம்சைகளி விருந்து விடுதலையடைய நினைத்து டால்ஸ்டாய் ஒருநாள் உறைபனி வைகறையில் அவரின் வைத்திய நண்பர் தொடர வீட்டைவிட்டு வெளி யேறினார்—பின்பு மகள் அலக்ஸாண்றாவும் சேர்ந்து கொள்கின்றன. இதுவே டால்ஸ்டாயின் கடைசிப் புகையிரதப் பிரயாணம்—அவரின் கடைசி வாழ்க்கைப் பயணமும் இதுவே. அப்பயணத்தையும் அதைத் தொடர்ந்த ஆற்றமுடியாத வேதனை நிகழ்ச்சி தொழும் ஜஸ்மர் மவட் (Aylmer Maude) என்பவர் “டால்ஸ்டாயின் வாழ்க்கை” என்னும் நாலில் உள்ளத்தைத் தொடும் வகையில் அறியத் தருகின்றார். மவடின் நாலை ஆதாரமாகக் கொண்டே டால்ஸ்டாயின் இறுதிப் பருவம் இங்கு வரையப்படுகின்றது.

அகோரப் பளியில் அவர்கள் பல கல் தூரமே மெல்லெனச் செல்லும் புகையிரதத்தில் சென்றிருப்பார்கள். விஷக் காய்ச்சினிலும் தாக்கப்படவே டால்ஸ்டாய் அஸ்டபோவோ புகையிரத நிலையத்தில் இறக்கப்படுகின்றார். புகையிரத நிலைய அதிபரின் வீடு டால்ஸ்டாயின் சிகிச்சை நிலையமாக மாற்றம் பெறுகின்றது. டால்ஸ்டாயின் சுகவீனம் 24 மணி நேரத்தில் ஜார் சாம் ராச்சியம் முழுவதும் பரவுகின்றது. பத்திரிகையாளர் மூலம் கணவனைப் பற்றி அறிந்து கொண்ட சொன்யா உறவுகொள்ள வைத்தாள். அவர்களைப் பட்டு அஸ்டபோவோவிரைகின்றன. ஆனால் அவருக்கு டால்ஸ்டாயைக் காண அனுமதி மறுக்கப்படுகின்றது. அவரின் வருகை டால்ஸ்டாயின் வாழ்வுக்கு ஆப்புவைத்து விடுமோ என அஞ்சகின்றனர். கவலைக்கிடமான கதைஞர் கோன் நிலைகாசினி முழுவதும் பரவுகின்றது. உயர் அரசாங்க அதிகாரிகள், பொவிஸ் அதிபர்கள், புகையிரத உத்தியோகஸ்தர் கள், பத்திரிகையாளர்கள், புகைப்பட நிருபர்கள், அனைவருமே அஸ்டபோவோவை முற்றுகையிட்டு மொய்த்துக் கொள்கின்றனர். சுகபோகங்களை மறந்து கிடைப்பதை உண்டு புகையிரதப் பெட்டி களில் வாழும் பழகிக்கொள்கின்றனர். அஸ்டபோவோதந்தி நிலையம் பரிவர்த்தனையைச் சமாளிக்க முடியாமல் திக்குமுக்காடுகின்றது!

பேரொளிப் பிரகாசப் புகழோடு டால்ஸ்டாய் பூவுடலைப் பிரிந்து கொண்டிருக்கும் பொழுதே சொன்யா டால்ஸ்டாயைக் காண அனுமதிக்கப்படுகின்றார். டால்ஸ்டாயின் காதுகளில் சொன்யா கரைபுரண்டோடும் காதலைக் கொட்டுகின்றார். ஆனால் அவரின் காதுகள் எப்பொழுதோ

செவிடாகிவிட்டன, கரங்களில் கணக்கற்ற முத்தங்களைப் பொழிகின்றன—ஆனால் அவர் கரங்கள் எப்பொழுதோ மரத்துப்போயின. காலம் கடந்த பின் ஞானேதயம் பெற்று என்ன பயன்? கண்ணையிழந்து குரிய நமஸ்காரம் செய்து என்ன பயன்? டால்ஸ்டாய் இறுதியாக, ‘இந்த உண்மை’, ‘நான் அநேகரின் அன்பன்’ என்று திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். ஆம், உண்மையையும் அன்பையும்— உண்மையான அன்பை— நேசித்த மகான் 1910ம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 7ம் திகதி இப்பூவுலகத்தைவிட்டு விடைபெறுகின்றார்.

அவரின் விருப்பப்படியேயஸ் நயா பொய்யானுப் பண்ணை தோப்பில் மிகவும் எளிமையான முறையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார் டால்ஸ்டாய். ஏசுதேவனைப் போன்று எளிமையும் தூய்மையுமான வாழ்க்கையை நடத்தப் போராடிய அவரின் இறுதிச்சடங்கு சமய அனுஷ்டானங்கள் இல்லாமல் நடைபெற்றது. உலகம் பேரிலக்கியம் படைத்த பெரியோனை, மறைஞானத்தைத் தேடிய பெருமானை இழந்து தவித்தது. அவலட்சணமான வாத்து அழகு சிந்தும் அன்னப்பட்சியாவது தேவதைக்கதைகளில். டால்ஸ்டாய் தூர்க்குணத்தின் தொட்டியாய் இருந்து தூய்மைப் பெட்டகமாவது மனித கதை— மகத்தான நாவல்!

பைத்தியம்

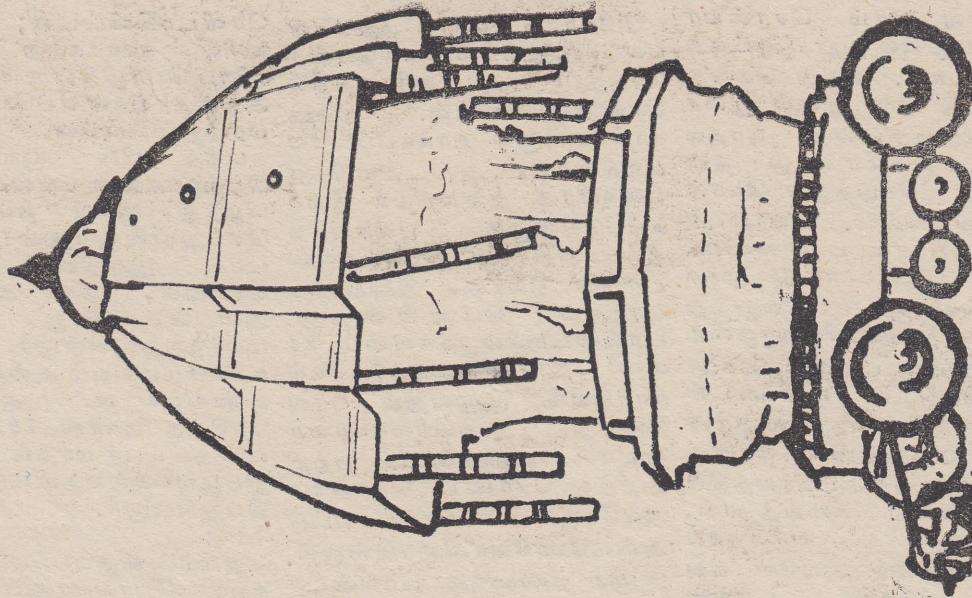
ஓன்பது பிள்ளைகள் பெற்று ஓடாகத் தேய்ந்து நின்றார்கள் தன்னலம் பேண நேரமில்லை பத்தாவதும் பெற்றார்கள்

— அதைப் பறிகொடுத்த தவிப்பினீலே பித்தாகி நிற்கின்றார்கள்

— இன்று பேதையவள் பைத்தியமாய்

— ஸ்ரீதேவகாந்தன்.

துவம்

ஓராண்டு காலம் கோயில் வாசலில் தேர் ஓயிர் நிலையில் நின்று தவம் செய்தது.

தானும் ஒரு நாளாவது கோயில் ஆகவேண்டும் என்பதே தேரின் தவம்.

மனிதர் பலர் தவம் செய்து தங்களைக் கோயில்கள் ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சமய நூல்கள் பலர் கோயில் மற்றத்தில் பல தடவைகள் பிறசங்கம் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஊருக்குச் செய்யப்பட்ட சொற்பொழிவுகளாக அல்ல—தேருக்குக் கூறுப் பட்ட உபதீசங்களாகவே இப்பிரசங்கங்களைத் தேர் கருதிற்று.

ஓராண்டு காலம்—எத்தனையோ திருவீழுமாக்கள் நிகழ்ந்தன. மேனங்கள்—நாதன்வரங்கள் எத்தனையோ முறைகள் ஆர்த்து ஓய்ந்தன.

தேர் இருந்த இடத்தை விட்டு அசையவில்லை. அதன் நிடமானதுவம் தீர் அனுஷும் குகையவில்லை.

ஆண் டு ஒண் று முடிந்தது.

என்ன அதிசயம்! அழகுத் தேவில் இறைவன் தாங்கிய எழிற்கேளவே மேகோலம்!

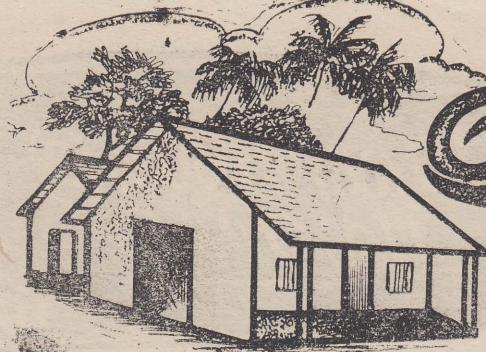
கோயிலைக் கும்பிட்ட கைகள் தேரைக் கும்பிட தேர்த்திருவிழா கோவாக கலமாய் நடைபெறவாயிற்று.

மனிதர்கள் தேரில் ஆழின! மனிதர்கள் தேரில் ஆர்த்தன.

தேர் கோயில் ஆகிலிட்டது.

கவிஞர் காஜி ஆணந்தன்.

ஏந்து

சுட்டிச்சரணி

கஸ்முனை

எங்களின் வீட்டில்
இதுவரை காண்த
பங்கம் நிகழ்வதனைப்
பார்த்து மனம் உடைந்தேன்!

அண்ணன் தன்தம்பிக்கு
அடித்து நொறுக்கி
அநியாயம் செய்கின்றன.....
ஆயிழை அணிந்த
துகிலை உரிந்தான்!
துரியோதனைகிச்
செய்யாத வேலையெல்லாம் செய்து,
துரத்துகிறுன்.....

இன்னும் உறவா?
இதயம் அவர்க்குண்டா?...

கண்ணிரண்டைப் பியத்தெடுத்து
கல்லோயா ஜின்போத்தல்
கொண்டுவந்து,

செய்த கொடுமைகளை யெல்லாம்
மறந்துவிடு தம்பி என்பான்! :
மாற்றுவேன் துன்பமென்பான்!
எங்களின் தாய் ஒன்றே
இதையெடு நீ என்பான்.
குடிவெறியில் உன்னேடு
கொஞ்சிப் புகழ்வான், குடிஎன்பான்.

இடங்கொடுத்தல் வேண்டாம்
இளையவனே!
இவ்வுறவை வெட்டிவிடல் நன்று
வெகுண்டெழுவாய் சோதரனே,

கட்டாயம் வீடொன்று கட்டிப்
புகுந்திடுவோம்!
எட்டுத்திசையும்
இசைபராப்பி வாழ்ந்திடுவோம்!

'ஒருவனுக்கு ஒருத்தி—ஒருத் திக்கு ஒருவன்' என்ற தூய அன்பின் இல்லறம் தமிழருடையது. மணவிலக்கு தமிழர் வாழ்வில் ஒரு விதிவிலக்கு ஆனால் உலகில் விசித்திரமான பல வழிகளிற் கணவனும் மனவியும் தங்கள் உறவை வெட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். இதோ — சுவையான சில தகவல்கள்

திருமணங்கள் சொர்க்கத் தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லுகிறார்களே— மணவிலக்குகள் பூமியில்தான் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன.

தேசத்துக்குத் தேசம் வேறுபட்ட சட்டங்களாலும்—நடைமுறைகளாலும் காலம் காலமாப் மணவிலக்கு அமுல் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

ரோமாபுரியில் ஒரு பழைய வழக்கம் என்ன தெரியுமா? தேசத்துரோகம் செய்யும் ஒருவனே அல்லது ஒருத்தியை உடனடியாக மணவிலக்கு செய்து விடுவார்கள். யாரும் அந்த மணவிலக்கை எதிர்த்து வாதாட முடியாது.

சினவில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே ஒரு சட்டம் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. மலட்டுத்தன்மை—காம வெறியாட்டம்—மாமன் மாமியாருக்கு பணிவின்மை— நெடு நாள் உடல் நோய்—திருட்டுத்தன்மை— சினம்—இப்படியான குறைபாடுகள் உள்ள மணவியை எந்த நேரத்திலும் கணவன் மணவிலக்கு செய்யலாம்—இந்தக் காரணங்கள் தவிர்ந்த வேறு ஏதாவது நோக்கோடு ஒருவன் மணவியை மணவிலக்கு செய்ததாக நிருபிக்கப்பட்டால் நீதிமன்றம் எண்பது முங்கிலதடி அடிகளை அவனுக்கு தண்டனையாக வழங்கவேண்டும்.

கடுமையான உழைப்பினாலும் — தாய்மைக் கவனிப்புகளாலும் உடல் அழகு குன்றிப்போனவளை மணவிலக்கு செய்து கொள்ளலாம் என்று மலேயாவின் சில பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

சொங்காவில் கணவன் மணவியை அழைத்து 'நீ போய்விடு' என்று சொன்னாலே போதும்—அதுவே மணவிலக்கு ஆகிவிடுகின்றது.

ஆஸ்திரேவியாவின் ஆதிவாசிகளிடையே மணவிலக்கு தனிவிதம்.

ஒரு மரத்தின் கீழ் மணவிலக்கு கோரும் மணவி நிறுத்தப்படுவாள். அவளை வளைத்து ஊர்மக்கள் கூடி இருப்பார்கள்.

நாற்பது அடிகள் தூரத்தில் பத்து வேல் கொடு நிற்கும் சனவன் ஒவ்வொரு வேலாக தன் மணவியை நோக்கி வீசவேண்டும். அவள் தண்ணுடைய கெட்டித்தனமான உடலசை வால் அந்த வேல்களிலிருந்து தப்பிவிட்டால்

மணவிலக்கு பலரிதம்

சரி—அப்புறம் அவள் வேறு—அவன் வேறு ஆகிவிடலாம்.

துருக்கியில் கணவன் மணவியைப் பிடித்துப் பலவந்தமாக வீட்டைவிட்டு வெளியேதள்ளினால் மணவிலக்கு நிறைவேறி விடுகிறது. பாவம்—இந்த நாட்டில் உடல் மெலிந்த கணவர்கள் மணவிலக்கு செய்வதென்றால் சங்கடந்தான்.

தெருவால் நடந்து செல்லும் போது மணவியின் முக்காட்டைக் கிழித்து ஏறிந்தால் கணவன் மணவிலக்கு பெற்றவன் ஆகிறான் என்னும் சம்பிரதாயம் செய்யியாவில் இன்றும் சிலபகுதிகளில் உண்டாம்.

அமெரிக்காவில் உள்ள செவ்விந்தியர்களின் நடைமுறை வேறு விதமானது. திருமனத்தின் போது தங்கள் உறவின் சின்னமாக அவர்கள் சில மரக்குச்சகளை ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கயிற்றினால் கட்டி வைக்கிறார்கள். மனவிலக்கின் போது இக்குச்சகளை உடைத்து விடுகிறார்கள். அத்தோடு இல்லறம் சரி.

மாலைதீவு மக்கள் மாற்றங்களை அடிக்கடி விரும்புகிறவர்கள். ஓரே மணவியை பல முறை மணவிலக்கு செய்து திரும்பவும் மனம் செய்து கொள்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்படியான வாழ்க்கையில் ஒரு தனி மகிழ்ச்சி!

மொரொக்கோவில் ஒரு முகமதியப் பெண் மணவிலக்குப் பெறவேண்டுமானால் அவனுக்கு ஓரே ஒரு வழிதான் உண்டு—அவள் இன்னென்றால் வளைக்கி வீட்டுக்கு ஒடிபோய் விடவேண்டுமாப்!

மணவிலக்கின் கதை எத்தனை சுவையானது பார்த்திர்களா?

கணவன் மணவியாக இணைவதற்கு காதலர்கள் படாதபாடுவதை இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இல்லறத்தில் கால்வைத்தபின்பு உறவை அறுத்துக்கொள்ளுதற்கு சிலர் என்ன பாடுபடுகின்றார்கள் என்பதை நாம் என்னிப்பார்ப்பதில்லை.

திரட்டியவர்
—அமிர்தநதி சுதர்சன
(ஆதாரம்: மிரர்)

சாக்தான் வேவுக்கம் இதுக்கண்றது

(14)

இரு நல்ல புத்தகமானது. நீ உண்ணும் வேலையிலும் கூட உனது இடது கையில் வைத்த வண்ணம் உன்னைப் படிக்கத் தூண்டும்.

—பெண் ஜான்சன்.

இருவன் தன்னைத்தான் ஓர் அற்பன் என்று எண்ணிக் கொள்வதால் உயர்ந்தோரைப் பற்றிய குரோதத்தை துண்ணகத்தே வளர்த்துகொள்கிறான். பொருமை அவளை ஆட்டகொள்கிறது. அதன் காரணமாக மற்றவர்களை அவன் புகழ்ந்துரைப்பதில்லாததுடன் பழி பாவத்திற்கு அஞ்சாத இழிவுவரைகளைக் கூறுவான். இந்த நினைவே உண்மையில் அவனை தீங்கான பாதையில் நடத்துகின்றது. அவன் தன் மதிப்பை இழப்பதுடன் மற்றவர்களுக்கு யாது ஒரு பல்ளையும் உண்டாக்குவதில்லை. இதே நிலையில்தான் மனோகரனும் இருந்தான். பெற்றதாய்திடமிரைன இறந்துவிட்டாள் என்ற செய்தி கேள்வியற்ற போதும் அதுபற்றி எதுவித உணர்ச்சியும் காட்டிக்கொள்ளாமல் வெறும் ஜடமாகவே யிருந்தான்.

பார்வதியின் மரணச்செய்தி கேட்டதும் உடன்பிறந்த இரத்தம் துடித்தது. பொன்னையாவிற்கு ஒடோடிச் சென்று ஒரு பாட்டம் அழுது தீர்த்

தார். மனக்கவலைக்கு மருந்து அழுதால் தீர்ந்துபோம் என்று சிலர் கூறுவதுண்டு. அதுவும் ஒரளவு உண்மை தான் என அன்றைய அனுபவத் தில் உணர்ந்தார் பொன்னையா. பார்வதியின் தலையைத் தடவிட்ட பின்பு, “எனக்கு அடிக்கடி ஆறுதல் கூறி மனதைத் தேற்ற நீ இருந்தாய். இப்ப என்னைத் தலைக்கவிட்டுபோயிட்டியே பார்வதி” என்று கூறிய வாறு அங்கே நின்றவர்களை அழுத்து ஆக வேண்டியவை காரியங்களைக் கவனித்தார்.

மாமியாரின் அருகிலிருந்து அழுதும் சாவித்திரையை அவனுடைய மகன் முதுகுப் புறமாகக் கட்டிக்கொண்டு நின்று கண்ணீர்விட்டான். அவன் அழுகின்றான் என்று யாருக்கும் தெரியாது. தாய் அழுவதால் அழுதானே? இல்லைப் பேத்தியார் இறந்துவிட்டதால் அவன் அழுகின்னே? என்று தீர்மானிக்கமுடியா திருந்தது. பொன்னையா அவனைத் தூக்கிக்கொண்டார்.

‘பிள்ளை எழும்படி மேஜை அவன் இன்னும் வரவில்லையே?’

சாவித்திரி எழுந்து அழுதகண்களைத் துடைத்துவிட்டுக் கொண்டே தகப்பனேடு சென்றார். அவருக்கு கணவனைப் பற்றி என்ன கூறுவது என்று புரியவில்லை.

‘ஏன் பிள்ளை அவனுக்கு ஒரு தரும் அறிவிக்கவும் இல்லையே.’

‘உடனை அறிவிச்சது. இவ்வளவு நேரமாகி யும் காணவில்லை.’

‘எங்கை நிக்கிருன்’

‘கடையிலைதான்.’

‘சரி வாறன் இவளைப் பிடி.’ என்று பேரனை அவளிடம் கொடுத்துவிட்டுப் புறப்பட்டார்.

கடையில் ஒற்றைக் கதவு திறந்திருந்ததாயினும் முற்றுக்கத் திறக்காது அரைகுறையாக திறந்திருந்தது. கதவைத் திறந்துகொண்டு உள்ளேசென்றார் பொன்னையா. நெற்றியில் கையை ஊன்றியபடி முகம் கவிழ்ந்த நிலையில் மேசையிலிருந்தான் மனோகர். கடைக்குள்காலடி ஒசை கேட்டதும் தலையை நிமிர்த்தியவன் மாமனைக் கண்டதும் எழுந்தான்.

‘தம்பி இப்படி இருந்தால் உலகம் என்ன சொல்லும். நீ செய்யறது எதுவும் உனக்கு நல்லதாகப்படலாம். ஆனால் மற்றவர்களையும் யோசிக்க வேணும். பெத்தவள் செத்துக்கிடக்கிறீர். ஆனாக கு மேல் ஆள சொல்லி அனுப்பியும் நீ இங்கே இருந்தால் அர்த்தம் என்ன? ஹரவன் எல்லாம் விட்டில் கூடி நிற்க உடையவன் நீ கடையிலை கிடக்கிறாய். எம்

கைப்பற்றி மற்றவை எதை யும் நினைக்கலாம்.....ஆனால்....'

'நான் அங்கே வந்துதான் என்ன செய்யப்போறன்'

'அங்கை வந்தும் சும்மாதான் இருக்கிறது. அதுக்காக இங்கை கிடக்கவேண்டாம். புறப்படு.' அப்போதான் அவளைப் பார்த்தார். முகம் கழுவ வும் இல்லை. தலை சீவிக்கொள்ள வும் இல்லை. என்ன இருந்தாலும் பெற்றதாய் மீது அவனுக்குப் பாசுமில்லாது போகுமா? என்று நினைத்தவாறே வெளியே வந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து வந்தவன் கடையைப் பூட்டுமுன் 'இதைப் பிடியுங்கோ என்றுன்.

'என்ன காசே'

'ம'

'நீ இல்லை. காசை ஏன் அங்கே. இது வரைக்கும் எவ்வளவு செலவு செய்தாச்சுதெரியுமே நீ உதை உங்கைவைத்துவிட்டு வா. பிறகு பார்ப்பம்' என்றார். அவர் சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தான்.

இறப்பும் பிறப்பும் பிரபஞ்ச குட்சமத்தில் நடைபெறும் ஒரு திருவிளையாட்டு. மனிதச்சக்கி தன்னால் நடைபெறும் ஒரு கிரியை முறைவிளையாட்டுத் தான் இது எனத் தப்புக்கணக்குப் போட்டாலும் பிரபஞ்ச லீலைகளின் அற்புதங்களுக்கு ஆளாகி எலும்பும், குருதியும் தசைப்பிண்டறு மாகிவரும் ஜீவாத்மா பின்பு பஞ்ச பூதங்களாகி மாறும் போது பரமாத்மாவுடன் ஐக்கிய மாகிவிடும் ஆன்மாவை நாம் உறவுமுறை கொண்டாடுகின்றோம். அம் மாவாய், சதோதரியாய், மாமியாய் பேத்தியாய் இப்படிப்பல்வேறு உறவுமுறைகளோடு வாழ்ந்த பார்வதியம்மாளின் உடல் பஞ்ச பூதங்களுடன் சேர்ந்து விட்டது. வீட்டில் மக்கள் மருமக்களின் கொண்டாட்டங்கள் நடந்து தொண்டிருந்தன.

பெற்றதாயின் மரணம் மனோகரின் மனேநிலையைமாற்றியமைத்துவிட்டது என்றுக்கூற முடியாது. பார்வதியம்மாளின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொண்ட பின்பு மதுமலர் அந்த வீட்டுப் பக்கமே வருவதே தில்லை. ஐந்தாறு நாட்கள்வரையில் அங்கே மக்கள் மருமக்கள் பேரரப்பிள்ளைகள் என்று வீடு கலகலத்தாயினும் பின்பு எல்லோரும் போய்விட்டனர். மனோகர் எவருடனும் கதைக்கமாட்டான். அப்படிக் கதைப்பதாயினும் விடயத்துடன் சம்பந்தப்பட்டே கதைப்பான். தேவையற்ற முறையில் அவன் கலந்து கொள்வதில்லை.

பார்வதியம்மாள் இறந்த ஏழாம் நாள் காலை கடைக்குப் போவதற்காக ஆயத்தம் செய்தான் மனோகர். வீட்டு வேலைகள் முடிந்து மேசைக்குச் சாப்பாடு எடுத்து வந்து வைத்தாள் சாவித்திரி. மனோகர் சாப்பிட்டு விட்டுக் கை கழுவும் போது 'உங்களுடன் சில விடயங்கள் கதைக்கவேண்டும்' என்றார்.

கல்யாணமான முதல் நாளன்று எவ்வளவு துணிவட்டனும் பேசினாலோ அதே மாதிரி ஒர் ஆரம்ப நிலையுடனும், மனாறுதியுடனும் நின்றிருந்தாள் சாவித்திரி. அவன் நிலையை ஒரு வாறு மனோகரனும் ஊகித்துக் கொண்டான்.

'சாப்பிடும் பொழுது கதைத்திருக்கலாமே சாவித்திரிநேரம் போய்விட்டது,'

'உங்களுக்குப் பிடித்தமில்லாத கதையாயிருந்தால் அது உங்கள் சாப்பாட்டைக் கெடுத்து விடுமே என்று பயந்து தான் சொல்லவில்லை.'

'சரி சரி சொல்லேன்.'

'மாமி இறந்து ஏழு நாளாக்கச்'

'தெரியுங் தானே.'

'இது நாள் வரையின் நான் உங்கள் போக்கில் தலையிட வேண்டியிருக்கவில்லை. தலையிட வும் இல்லை.'

'உன்மைதான்'

'இனியும் அப்படி இருக்க முடியாது.'

'என்? அப்படி என்ன வந்தது இப்போ?''

'நான் எல்லோரையும் விட்டு விட்டு இங்கே உங்களை நம்பி வந்தேன். நீங்களில்லாத சமயம் மாமி எனக்குத் துணையாயிருந்தார்கள். இனி நீங்கள் உங்கள் பாட்டில் நினைத்த நேரம் வரவும் — போகவும் சரிப்பட்டு வராது. இவன் சிறுபிள்ளை. இவனுடன் தனியே என்னால் எதுவும் செய்யமுடியாது.'

'இரு வேலைக்காரியை வைத்தால் போகுது.'

'அதுக்காக நான் சொல்லவில்லை. நீங்கள் கடை பூட்டிக் கொண்டு அங்கே இங்கே என்று போகாமல் நேரே இங்கே வந்து விடவேண்டும். நான் உங்கள் சுதந்திரங்களில் தலையிடுவதாகவோ — மனைவின்ற உரிமையை நிலைநாட்டுவதாகவோ நீங்கள் கருதக்கூடாது. கருதமாட்டார்கள் என்று நம்புகின்றேன். ஆனால் உங்களை நம்பி வாழும் நானும் உங்கள் பிள்ளையும் துணையின்ற தனியே இங்கே அவதிப்படக்கூடாது என்பதற்காகக் கூறுகின்றேன். இதை என் வேண்டுகோளாக ஏற்பிரகள் என்று தான் நினைக்கின்றேன்' என்றார். அவள் விழிகளில் நீர்நிறைய தலை குனித்துகொண்டாள் 'சாவித்திரி நீ சொல்வது எனக்குப் புரிகின்றது. நான் இப்போ மதுமலர் வீட்டிற்குப் போய்மாதக் கணக்காய் விட்டது. எங்கேயும் போகமாட்டேன். சில சமயம் வரச் சணங்கலாம். ஆனாலும் உன் வேண்டுகோளை நிறைவெற்றத்தெண்டிக்கீரேன். உன் அப்புவிடம் சொல்லியாராவது ஒரு பெண்ணைத்துணைக்கு இங்கு வைத்துக் கொள்ளேன்.' என்றார்.

'சரியுங்க என்றார்.

'வாரேன், சாவித்திரி'

‘போயிட்டு வா
ரேன் என்று சொல்
வுங்கள்’

‘அம்மா போயிட்
தாங்க அவ தன
கொள்கைகளை தான்
பெற்ற பின்னொகளி
டம் தினிக்கமுடி
யாது போனாலும்
உன்னிடம் செலுத்தி
வைத்திருக்கின்றன்.
சரி நான் போய்
விட்டு வாரேன்.
என்று கூறிவிட்டு
மகனின் கண்ணத்தில்
தட்டி விட்டுச் சென்
ருன்.

அவன் செல்வதை
பார்த்துக் கொண்டிருந்த சாவிரித்திரி யின் மனதில் தனி மைகுழ்ந்துகொண்டு விட்டதறு பிரமை. எங்கோ சூனியப்பிரதேசத்தில் வாழ்வது போன்ற ஒரு பயம் பிடி த்துக் கொண்டது. இது நாள்வரையில் அவள் தன் ணெப்பற்றி நினைத்துப் பயந்ததில்லை. ஆனால் இன்றைய சூழவில் அவள் மனம் ஆற்றுப் பள்ளத்தில் அரித்துக் கொண்டு செல்லும் மணல் போல் பயம் என்ற பள்ளம் நோக்கி நகர ஆரம்பித்தது.

மலைபோல துயர் குழந்த வேளையிலும் பெற்ற தாய்

போல அன்புடன் அனுசரித்து ஆறுதல் கூறி வந்த பார்வதி யம்மாளை நினைக்கும்பொழுது ஏதோ ஒன்று நெஞ்சுக்குள் உருண்டு திரண்டு வந்து தொன்றையை அடைப்பது போன்றியிருந்தது.

இன்பழும்சரி—துன்பழும்சரி உணர்ச்சிப் பிரவாகத்தில் எழும் அலைகள்தான். அவை உண்டு என்று மனிதமனத்தில் அளவோடு, இனியதென்றவில் ஒரு எண்ணம் தோன்றி நெளிந்து வரும்போது அழுவே தன் ஸ்ட்சியம் மற்ற

காகவும் ஆனந்தமாகவும் தெல்லாம் தன்க்கு மீறிய ஒரு இருக்கின்றது. அதுவே அன சக்தியின் செயல் என்று வை மீறிச் சீறுங்காற்றில் வர்ம்பந்துவிட்டால் அவளை எது கூழன்று வரும் போது பயங்கர வுமே அணுகாது. ஆனந்மாகவும், துன்பமாகவும் தமோ, துன்பமோ எதுவுமில்லாத மனநிறைவோடு வாழ அடக்கியே சும்மா இருக்கின்ற வாழம். அதைவிடுத்து சிந்தை திறன் அரிது’ என்று அறியைச் சிதறவிட்டால் அது யாமலா ஞானிகள் கூறினார் இனிக்கும் தென்றலாகவும் வரகள். தானுண்டு தன்கட்டமை வாம்—சீறும் புயலாகவும் வரலாம் எப்போதோ ஓர் புத்தகத்தில் படித்த சில விடயங்கள் அவள் மனதில் இடம்

பிடித்திருந்ததால் அதையே நினைத்து இதுவரையில் ஓரள் வக்கு அமைதிப்பட்டாளாயி ஆம்மனி தமனம்குரங்காச்சே! எதுவும் செய்யழுதியாத நிலையில் ‘ஹோ’வெனக் கதறி அழுதுவிட்டான்.

இருந்தாற்போல அவள் கதறி அழுதபோது ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தது அவளது மழலைச் செல்வாம். தான் அழும் போதெல்லாம் தன்னைத் தேற்றும் அன்னை கண்ணீர் விட்டமுதால் தாங்குமா அந்தப் பிஞ்செந்றுசம்.

‘அம்மா... அம்மா’... என்று விம்மி அழுதான்.

‘அழாதே என்றை ராசனில்லை.’ என்று சீழிகளைத் துடைத்து கண்ணங்களில் முத்தமிட்டாள் சாவித்திரி...ம்...ம், என்று விம்மினான் குழந்தை.

ஆண்டவன் படைப்பில் யாரும் அனுதைகள் இல்லை. சுற்றும் சூழ இருப்பவனுக்கும் அவன் அருள் இல்லையென்றால் அனுதைதான். தனியே இருப்பவனுக்கும் அவன் அருள் இருந்துவிட்டால் அவன் அனுதையல்லன். குழந்தையுருவில் தான் தெய்வம் வந்து சிரிக்கின்றது. என்ற உண்மையைச் சாவித்திரிக்கு அவன் பெற்ற செல்வம் உணர்த்திவிட்டது.

‘டேய் ராசா! நான் அனுதை என்று என்னி அழுதேன்டா. இறைவன் நான் இருக்கின்றேன் என்று உன்னை எனக்குத் தந்துவிட்டான். இனி நான் அழுமாட்டேன்டா கண்ணு. எங்கே சிரி என்றை குஞ்சில்லை சிரியடா.’ என்றான். அவனும் நடனமாதின் கால் களில் கொஞ்சம் சலங்கைகள் போல குலுங்கிச் சிரித்தான்.

அவளது மனதில் குவிந்து நின்ற கவலைகள் எல்லாம் ஆத வலைக் கண்ட பனிப்புகையாக விலகி நின்றன. சலனங்கள் சூழ்ந்த மனதில் ஓர் ஒளிப்பிரவாகம். அந்த ஒளிப்பிரவாகத் தூடே மனோகர் கூறிய கதை அவள் செவிகளில் ரீங்காரமிட்டது.

“நான் மதுமலர் வீட்டிற்குப் போய்மாதக் கணக்காகிவிட்டது. நான் அதிகம் போவதில்லை” என்று மனோகர் கூறி நானே! அது உண்மையாகத் தானிருக்கும். மதுமலருக்கும் அவனுக்கும் இடையில் ஏதாவது தகராறு? அவனுடன் தக

வீட்டு வேலைகளைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கும் போது வெளியே யாரோ வரும் ஒசைகேட்கவே வெளியே வந்தார்கள். அவனுடைய சகோதரன் தருமிங்கம் நின்றுகொண்டிருந்தான்.

‘அண்ணு ஏது இந்தப் பக்கம் அதுவும் காலையிலேயே புறப்பட்டிருக்கிறியன்’ என்று வரவேற்றான்.

‘இப்பு வீட்டிலும் வேலை இல்லை. அப்புதான் ஒரு தரம் போய்வாடா என்றார். பின்னை வந்தனன்.’

‘அப்பு நீங்களாக வரவில்லை...?’

‘உன்னேடை பேசேலாதடி. நான் விரும்பாலே வந்தனுண் அவரும் சொன்னார். ஒரு சாட்டாகப்போச்சு. இல்லையென்றால் அம்மா தொண்தொண்துக்கொண்டிருப்பா?’

‘என்...?’

‘அம்மா என்னை அவளிட்டைப் போகட்டாம். அவளை எச்சரித்துவிட்டு வரட்டாம்’

‘யாரை?’

‘மதுமலரை’

‘அம்மாவுக்கு ஒருதரிலும் நம்பிக்கை கிடையாது.’

‘உனக்கு எல்லோரும் நல்லவர்கள்?’

‘அதுக்கில்லையன்னு. அந்த அக்கா இருக்கிறான் அவள் மனம் வைத்திருந்தால் எனக்கு நன்மைகளைவிட தீமையே செய்திருக்கலாம். ஆனால் அவள் அப்படிச் செய்யவில்லை. எனக்கு நிறைய நன்மைகள் செய்திருக்கின்றான் ஜூழிய இதுவரை அவள் எனக்குக் கெடுதி செய்ததாகத் தெரியவில்லை.’

‘உனக்கு நல்லதைச் செய்குன்றான் சரி. இப்பத்தானே அவனுடைய சடு மீண்டு கொடுத்திருக்கின்றான் உன் அருமைக் கணவன். அது யார்

வீட்டுப் பணம். அவள் ஒரு அழகான நாகபாம்பு. உன் தண்ணில் மன்னைத்தூவிலிட்டு தன் அலுவல் பார்க்கின்றன. பார்வதி மாமியும் போய்விட்டாள். இனி அவள் பாடு தானே.

‘அண்ணு நீங்கள் கூறியது உண்மைதான். எதற்கும் வழி யற்று வேலையிழந்து நின்ற போது அவள்தான் அவரைக் காப்பாற்றினான். அவனுடைய வீடுவளவு, நகையாவும் இவர். வாங்கித்தான் ஈடுவைத்தார் இப்ப வசதியாய் வந்தபின்பு மீண்டும் கொடுக்கின்றன. தவறு என்ன? எமது பார்வையில் தான் தவறு உண்டே தவிர உண்மை வேறு வித மாயிருக்கின்றது.’

‘சரி சரி நானும் என்னவோ எண்டுதான் நினைச்சன் அதுசரி அவர் எங்கைபோய்விட்டார்.’

‘கடைக்குத் தான்’

‘இனிமேலும் நீ வாயை முடிக்கொண்டிராமல் அவனுக் குப் புத்திசொல்லு சாவித்திரி’ தனை கோட்டையைகொஞ்சம்

‘அண்ணே இன்னும் நான் சின்னப் பாப்பாவில்லை. அவருக்கு முறையாக எல்லாம் கூறியுள்ளன் அவரும் நல்ல முறையாகப் பதிலளித்துள்ளார். பார்ப்போமே?’

அசைத்துவிட்டான். கோடுச் சாரும்போது கோணங்களும் மாற்றதானே செய்யும்.

அவர்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தபோது வெளியே சயிக்கின் மணிச் சத்தம் கேட்டது.

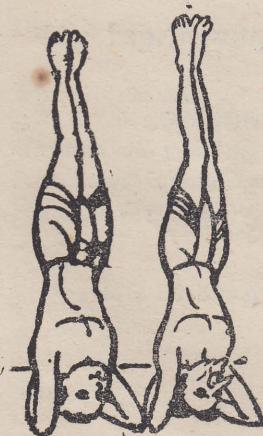
(வளரும்)

BUD ஜட்

‘உங்கு இங்கிருக்கச் சரிவராது பேராலே வீட்டிற்கு வந்துவிடு. இந்த விடயமாய்க்கதைக்கத்தான் முக்கியமாய் வந்தேன். எப்படியோ இது வரை நானும் மாமி இருந்தாள். இனி அவன் ஊர் சுற்றி விட்டு வரும்வரை நீ தனியாய் இந்தப் பாலணையும் வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வாய் காலம் கெட்டுக் கிடக்கு. இனி உண் விருப்பப்படி செய், என்றுன்.

‘இடியப்பம் இருக்கு சாப்பிடுங்களேன், என்று கூறி அந்தக்கதைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாளாயினும் அவள் மனதில் அவன் கூறிய விடயங்கள் வேலை செய்யத்தொடங்கிவிட்டிருந்தன. அவள் மனதில் நேராக சலனமற்றிருந்த சிந்தனை கோட்டையைகொஞ்சம் நிடைக்குமாம்.’

யு. என். பி. அரசாங்கத் தின் முதலாவது பட்ஜட், பூக்களின் எதிர்ப்பையும் முகைகளின் ஆதரவையும் சம்பாதித்துள்ளது. 12வயதுக்கு உட்பட்ட ஒரு குழந்தை பட்ஜட் பற்றி கூறிய கருத்து இதுதான்:- ‘எல்லோருக்கும் கசப்பான இந்த பட்ஜட் எங்களுக்கு மட்டும் இனிப்பானது—ஏனென்றால் சீனி எங்களுக்கு மட்டுந்தான் நிடைக்குமாம்.’

தந்தை செல்வா எதிலும் நேராக நின்றவர். அவர் வழியில் வளர்ந்து இன்று தமிழ் ஈழத்தின் தலைவராய் விளங்குகிறாரே அமிர் — அவரும் தந்தை செல்வா போல எதிலும் நேராய் நிற்பவர்தான்.

தந்தை செல்வா தலைகிழாய் நின்ற வேளைகளும் உண்டு.

நாள் தவறுமல் ‘சிரசாசனம்’ செய்யும் பழக்கம் அவரிடம் இருந்தது.

தலைகிழாய் நிற்கும் இந்த விஷயத்திலும் அமிர் தந்தை செல்வாவை ஒழுங்காகவே பின்பற்றிவருகிறார்.

ஒவ்வொரு காலையிலும் தலைகிழாய் நின்று — சிரசாசனம் செய்து—உடல் நலத்தைக் கவனித்துக் கொள்கிறார் அமிர்.

கடினமான எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆசனத்தைப் பற்றியிருக்கும் அமிர், சுறுசுறுப்பாக இயங்குவதற்கு சிரசாசனத்தைப் பற்றியிருக்கும் தன் பிடியை விடாமல் இருப்பதே நல்லது.

இங்கரீசியில் பார்மெட்டு

'சுடர்' வந்தது! சுகம் வந்தது!

இரு திங்கள் 'சுடர்' வரவில்லை. எனக்கு உறக்கமும் வரவில்லை. சுடரை ஒவ்வொரு மாதமும் ஆவலோடு காத்திருந்து பார்ப்பது—காதலி ஒருத்தியைச் சந்திப்பது போன்ற மகிழ்ச்சி—இல்லாமல் தவித்தேன். ஐப்பசியில் சுடர் வந்தது. சுகமும் வந்தது!

—ரமணன் நாலாம் குறுக்குத்தெரு யாழ்ப்பானம்

ஜெயகாந்தி

ஐப்பசி சுடரில்— 'கண்டோம் கருத்தறிந்தோம்' பகுதியில்—பாலேஸ்வரியைப் பேட்டி கண்டவர் 'தமிழகத்து நாவலாசிரியர் கஞ்சன் ஒப்பிடக்கூடிய சமுத்து நாவலாசிரியர் கள் சில ரைக் கூறுவீர்களா?' 'என்று கேள்வி கேட்டிருக்கிறோர். அதற்கு பாலேஸ்வரி சிரித்துக் கொண்டே 'என் நான் இருக்கிறேனே!' என்று பளிச்செனப் பதில் தந்திருக்கிறோர். துணிச்சலான பதில்! இப்படியான பதில்தர நம் மிடையே ஒரு ஜெயகாந்தன் இல்லை என்ற குறை இனி இல்லை! நமக்கு ஒரு ஜெயகாந்தி கிடைத்துவிட்டார். வாழ்க ஜெயகாந்தி!

—இராசமாணிக்கம் திருகோணமலை

வாழையடி வாழை

'சுடர்' ஐப்பசி இதழில் 'எரிதணல்' சிறு கதை எழுதிய அரி. பிரகாஷ் யார் என்ற விசாரித்தேன். தமிழர் இடுதலை இயக்கத்தில் கிழக்கிலங்கையின் முன்னேடியாகத் திகழுந்த அறப்போர் அனித்தலைவர் அரியநாயகம் அவர்களின் மகன் என்று சொன்னார்கள். அரியநாயகம் அவர்கள் இலக்கியத்தில் நிறைந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். அவர்ப்பிள்ளை இன்று எழுத்தாளராய் அரும்புகிறோர். வாழை அடியில் வாழை தானே முளைக்கும்!

—பொன். சம்பந்தன் யாழ்ப்பானம்

ஓவியருக்கு டெலிபோன்!

ஹலோ! வி. கே! உங்கள் ஓவியம் எல்லாம் தீ. கே! ஆனால் நீங்கள் வரையும் பெண்களின் இடைகள் மட்டும் பெரிதாய் இருக்கின்ற

னவே — டெண்களின் இடைகள் மீவியக் கூடாது. என்பது உங்கள் நோக்கே? அல்லது இதுதான் உங்கள் வழமையான போக்கே?

—எஸ். வசந்தராணி தெமட்டகொடு சர்க்கரையில் இல்லாத அக்கறை

பட்ஜட் விபரம் பத்திரிகைகளில் படித்தோம் — என்றாலும் முழு விபரமும் தெரிய வில்லை. எங்களுக்கு ஒரே ஒரு தவிப்பு—பட்ஜட் எந்த அளவில் 'சுடர்' பத்திரிகையைப் பாதிக்கும்? தாள்—மை விலை ஏறுமா? ஏழைகளின் பத்திரிகையான சுடருக்கு ஏதாவது விதத்தில் இந்த பட்ஜட் பாதிப்பை ஏற்படுத்துமா?

—மா. ராஜேஸ்வரி நாவற் குழியூர் சுடர் + கதை = கட்டுரை = அழகு

சுடர் இதழில் கட்டுரைகள் அதிகம். கதைகள் குறைவு. கதைகளைக் கூட்டி — கட்டுரைகளைக் குறையுங்கள். சுடர் அழகு பெறும்.

சி, ஈஸ்வரி விவேகானந்தா வீதி கொழுப்பு.

சாத்தானுக்கு விடுமுறையா?

நாங்கள் ஆவலோடு படித்துவரும் நாவல் "சாத்தான் வேதம் ஒதுக்கிறது!" ஐப்பசி இதழில் சாத்தான் வேதம் ஒதுவில்லை. — ஏன்? சாத்தானுக்கு விடுமுறையா? என்ன?

—பரிமளகாந்தன் மன்னார் பொங்கல் மலர் வெளிவருமா?

'சுடர்' பொங்கல் மலர் வெளியிட்டால் நன்றாய் இருக்குமாம் — சிநேகிதிகள் சொல்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் இருந்து வெளிவரும் ஏடுகள் அழகான மலர்களை வெளியிடுகின்றன. நம்மால் மட்டும் ஏன் முடியாது?" என்று அவர்கள் கேட்பது நியாயம் தானே?

—சாந்திவேலுப்பிள்ளை கிண்ணி யா

வாசகர்களுக்கு:

சுடர் மார்க்கழி இதழில் கவிஞரின் சிறைச்சாலை இனிக்கும் தாடர்கிறது . . .

உங்கள் சருமத்தின் பாதுகாப்புக்கும்,
தேக சுகத்துக்கும்,
மேனியின் பளபளப்புக்கும்,
சுத்தமான வேப்பெண்ணை கலந்த

நீம் வாசனை சோப் உபயோகியுங்கள்.

—மில்க்வைற் தயாரிப்பு

மில்க்வைற் சவர்க்காரத் தொழிலகம்
த. பெ. எண் - 77 யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7233

கிளை :

79, மெசன்ஹூர் வீதி, கொழும்பு.12. தொலைபேசி: 36063

அண்ணை தயாரிப்புக்களே.

உங்கள் வாடிக்கை கடைகளிலும்
இலங்கையின் எல்லா கடைகளிலும் கிடைப்பது

- அண்ணை கோப்பி
- அண்ணை தேயிலை
- அண்ணை பற்பொடி
- அண்ணை பத்தி
- ஜெயந்தி பத்திகளே.

இவற்றின் வெற்றுப் பக்கட்டுகளை அனுப்பி விரும்பிய பரிசை
பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்களும், விநியோகஸ்தர்களும்:—

அண்ணை தொழிற்சாலை

இணுவில்.

டெலிபோன்: 7412

கோப்பிகளில் கலப்படம்?

ஓர்

முக்கிய அறிவித்துல்

அரசு, உணவு - மருந்துகள் சட்டத்திற்கு அமையவே
“பிரவுண்சன் கோப்பி”

தயாரிக்கப்படுகிறது.

ஆகவே,

கடைகளில் விற்பனை செய்யப்படும் சில
கோப்பிகளில் பலவகை கலப்படப் பொருட்கள்
(நிலக்கடலைக் கோது உட்பட) கலப்படம் செய்யப்
படுவதாக சுகாதார ஆய்வினர்களின் அறிக்கை
களில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆனால்.,

“பிரவுண்சன் கோப்பி”

எவ்வித சேர்க்கையும் அற்ற நூற்றிற்கு நூறு
வீதம் தூய்மையான கோப்பியென உறுதிப்
படுத்துகின்றோம்.

பிரவுண்சன் இன்டஸ்ரீஸ்,

80 1/4, பிறைஸ் பிளேஸ்,

கொழும்பு-12. தொலைபேசி: 27197.